

සත්‍යය" ගවේෂණයකට ආරාධනා

[සිංහල – Sinhala - سنهالي]

කර්තෘ

මුහම්මද් මන්සූර් දහ්ලාන්

2013 - 1435

IslamHouse.com

دعوة لمعرفة الحقيقة

« باللغة السنهالية »

محمد منصور دحلان

2013 - 1435

IslamHouse.com

"සත්‍යය" ගවේෂණයකට

ආරාධනා (1)

සත්‍යයෙන් තොර වූ ජීවිතයක් මිනිසාට තිබිය හැකි ද? මිනිසාගේ භෞතික හා ආධ්‍යාත්මික අවශ්‍යතාවන්ගෙන් ප්‍රමුඛත්වය ගන්නේ සත්‍යය මත පදනම් වූ ජීවිතයක් යැයි පැවසීම නිවැරදි ද? සත්‍යය හා අසත්‍යය අතර මතවාදයේ ඉතිහාසය මිහිතලය මත මිනිසාගේ ඉතිහාසය ලෙස හැඳින්වීම අතිශයෝක්තියක් ද? සත්‍යය යනු කුමක් ද? සත්‍යය හා අසත්‍යය අතර නිර්ණායකය කුමක් ද? භෞතික හා පාරභෞතික සත්‍යයන් අවබෝධ කර ගැනීමේ මහපෙත්වීම මිනිසා ලබා ගනුයේ කුමන මූලාශ්‍රයෙන් ද? මා කවරෙක් ද? මා කොහි සිට පැමිණියේ ද? මිහිතලය ඇතුළු මුළුමහත් විශ්වය බිහි වූයේ කෙලෙස ද? ජීවිතයේ හා මරණයේ යථාර්ථය කුමක් ද? මිහිතලය මත වූ ජීවිතය අවසන් වීමෙන් පසු මා යන්නේ කොතැනකට ද? මෙවන් නිමක් නැති ප්‍රශ්නයන්ට සත්‍යය මත පදනම් වූ පිළිතුරු මිනිසාට අවශ්‍ය වී ඇත. විවෘත මනසකින් හා පූර්ව නිගමනයන්ගෙන් තොරව විචාර බුද්ධිය මෙහෙයවා කරන විමසුමකට අප හා එක්වන්න. වැඩි විස්තර මෙම මාතෘකාව යටතේ සකස් කෙරෙන ලිපි මගින් බලාපොරොත්තු වන්න.

"සත්‍යය" ගවේෂණයකට ආරාධනා.....

සත්‍යය ගවේෂණයකට විවෘත මනසකින් එක්වන්නට ආරාධනා කරමින් පළමුව සත්‍යය පිළිබඳව වූ මතවාදයන් කිහිපයක් සාකච්ඡා කරන්නට අපේක්ෂා කරන්නෙමු.

සත්‍ය දැන ගැනීමටත් එයට අනුකූලව ක්‍රියා කිරීමටත් අවශ්‍ය නම් සැබැවින්ම සත්‍යයේ ස්වභාවය කුමක්ද? කියා දැන ගැනීම වැදගත් යැයි සිතන්නෙමු. යම් දෙයක ඇත්ත නැත්ත සෙවීමට අපි නොයෙක් ලෙසින් සිතන්නට පුරුදු වී සිටිමු. එදිනෙදා ජීවිතයේ නොයෙකුත් අවස්ථාවල දී දකින, අසන, කියන සෑම දෙයකම ඇත්ත දැන ගැනීමට අපි පෙළඹෙන්නෙමු. ඇත්ත දැන ගැනීමට අප සිතන්නේ, සොයන්නේ මොනවාද? යම් කිසි දෙයක් ගැන තොරතුරක් අපට ලැබුණා යැයි සිතමු. එවිට ‘ඇත්තද? හැබැද? වෙන්න බෑ...’ වැනි ප්‍රකාශන කිරීම මගින් ප්‍රශ්න මතු කිරීම අපගේ සිරිතය. අපගේ ප්‍රශ්නයන්ට ලැබෙන පිළිතුරු එකිනෙකට සම්බන්ධ නම් ගැළපෙන්නේ නම්, පරස්පර නොවේ නම් හා සිතට එකඟ විය හැකි නම් එම තොරතුරු සත්‍යයක් ලෙස අපි පිළිගනිමු. සිතට වැටුන මුල් අදහසට එකතු වන සෙසු අදහස් එකිනෙකට නොගැලපේ නම් එය සත්‍යයක් යැයි අප සලකන්නේ නැත . මේ අනුව අදහසක් සත්‍ය හෝ අසත්‍යය යැයි තීරණය කිරීමේ දී ඒ හා සම්බන්ධ අදහස් වල ගැළපීම ගැන සැලකීමට අප හුරු වී සිටින බව පෙනේ. සත්‍යය දැන ගැනීම වස් අනුගමනය කරන මෙම අදහස් ගැළපීමට ‘අනුසන්ධානය’ නමින් දාර්ශනිකයින් හඳුන්වා ඇත.

සත්‍යයේ ස්වභාවය විග්‍රහ කිරීමේ දී අනුසන්ධානය වැදගත් කොට සලකන වාදය ‘අනුසන්ධානවාදය’ නමින් සමකාලීන දර්ශන ක්ෂේත්‍රයන් හි හැඳින්වේ. සත්‍යය තීරණය කිරීමේදී මුල් මාතෘකාවට අදාළ සෙසු මාතෘකා හා එය ගැළපී සිටී දැයි සොයා බැලීම මෙහි දී සිදු වෙයි. මුල් මාතෘකාව වූ ප්‍රධාන සංකල්පය ගොඩ නැගී ඇති අනු මාතෘකාවන් සියල්ල එකට ගැළපීම හා සත්‍යය වීම මුල් මාතෘකාව පිළිගැනීමට හේතු වන අතර අනුමාතෘකාවන්ගෙන් එකක් හෝ බිඳ වැටේ නම් මුල් මාතෘකාව ද ප්‍රතික්ෂේප වන තත්ත්වයක් මෙයින් උදා වේ.

‘නිල් පාට හා කහ පාට එකතු වීමෙන් කොළ පාට සෑදේ’. මෙම මතය සත්‍යයකි. එය එසේ සත්‍යය වන්නේ මක් නිසාද? බාහිර ලෝකයේ සැබැවින්ම එය එසේ වන නිසාය. ඉදිරිපත් කරන මාතෘකාව බාහිර ලෝකයේ කරුණු හා සිද්ධීන් සමඟ ගැළපී සිටී නම් එම මාතෘකාව සත්‍යයක් වශයෙන් නිගමනය කරනු ඇත. ‘අනුරූප්‍යතා වාදය’ යනුවෙන් මෙය සමකාලීන දර්ශනවාදයේ දක්වා ඇත. මාතෘකාව බාහිර ලෝකය හා ගැළපී ඇත්ද යන්න සෙවිය හැක්කේ ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යක්ෂයෙනි. නවීන විද්‍යාවේ මතය අනුවද පිළිගැනීමට නැඹුරු වන්නේ මෙබඳු අනුරූප්‍යතා වාදී මතයකි. විද්‍යාඥයා තම සිතට ගත් අදහස සත්‍යයක් සේ අවධාරණය කරන්නේ එය පර්යේෂණයට භාජනය කිරීමෙන් පසුවය. නැතහොත් සත්‍යය වශයෙන් එය බාහිර ලෝකයේ පවතී ද කියා සෙවීමෙන් පසුවය. සාමාන්‍ය ජනයා වුවද සත්‍යයක් නිශ්චය වශයෙන් දැන ගන්නේ එහි අනුරූප්‍යතාව සලකා ගෙනය. මෙම මතයේ අඩු පාඩු නැතුවා

නොවේ. මිරිඟුව ඉන්ද්‍රියට ගෝචර වන අයුරින් ජල කඳක් ලෙස පිළිගැනීම සත්‍යය නොවේ. සත්‍යය අවබෝධයේ දී මිනිසාගේ විචාර බුද්ධියට අති විශාල කාර්ය භාරයක් පැවරී ඇති බව මෙයින් ඔප්පු වන්නේය.

‘හිසරදයට පැනබෝල් බීමෙන් සහනයක් ඇති වේ’ යැයි මතයකි. මෙම කියමන සත්‍යය වන්නේ සැබැවින්ම එය බීමෙන් සහනයක් ඇති වූවා නම් පමණය. යම් කිසි මතයක් ප්‍රායෝගිකව අත් දැකිය හැකි නම් එය සත්‍යයක් සේ සැලකීම අපගේ සිරිතය. ‘උපයෝගිතා වාදය’ යනුවෙන් දාර්ශනිකයන් විශ්රහ කොට ඇත්තේ සත්‍යයේ මෙම ස්වභාවයයි.

මෙතෙක් දැක්වූයේ සත්‍යයේ ස්වභාවය විග්‍රහ කිරීම සඳහා සමකාලීන දර්ශන ක්ෂේත්‍රයන් හි ඉදිරිපත් කොට ඇති මතයන් කිහිපයකි. මිළඟට සත්‍යය පිළිබඳව මිනිසාගේ ක්‍රියාකාරකම් ගැන විමසා බලමු. නූතනයෙහි අප කරමින් සිටින්නේ පාරම්පරිකව අප ලබා ගත් කරුණු හා පුරුදු විචාරයකින් තොරව සත්‍යය ලෙස පිළි ගෙන කටයුතු කිරීමය. සත්ව ලෝකයේ විචාර බුද්ධියට උරුමකම් කියන එකම සත්වයා වූ මිනිසා විචාරයෙන් තොරව අන්ධ භක්තියෙන් යමක් පිළි ගැනීමට ඉදිරිපත් වන්නේ නම් එය සැබැවින්ම විචාර බුද්ධිය අහිමි අනෙක් සතුන්ගේ තත්ත්වයට තමාව සමකර ගැනීමක් නොවේද?

අපගේ කාරුණික ආරාධනාව ඔබගේ විචාර බුද්ධිය අවදිකොට සත්‍යය පිළිබඳ ගවේෂණයක යෙදෙන ලෙසය. ඉහත නූතන

දර්ශනවාදයේ පදනම මත ඉදිරිපත් කර ඇති කරුණු භෞතික හා ලෞකික සාධකයන් හි සත්‍යය අසත්‍යතාව දැන ගැනීමට ප්‍රමාණවත් විය හැක. නමුත් මිනිසාට ඉන් ඔබ්බට ඇති පාරභෞතික කරුණු පිළිබඳ සත්‍යය දැන ගැනීමේ පිපාසාවක් නියත වශයෙන්ම ඇත. අනාදිමත් කාලයේ සිට මිනිසා මෙම පරම සත්‍යය දැන ගැනීමේ ආශාවෙන් විවිධ ගවේශනයන් හි යෙදුණු බව ඉතිහාසය අපට පවසයි.

මා කවරෙක් ද? මා කොහි සිට පැමිණියේ ද? මිහිතලය ඇතුළු මුළු මහත් විශ්වය බිහි වූයේ කෙලෙසද? මිහිතලය මත මා කරමින් සිටින්නේ කුමක් ද? මට අවශ්‍ය දේ මට අවශ්‍ය පරිදි මට අවශ්‍ය විටෙක මිහිතලය මත මට කළ හැකිද? ජීවිතයේ හා මරණයේ යථාර්ථය කුමක් ද? මිහිතලය මත වූ ජීවිතය අවසන් වීමෙන් පසු මා යන්නේ කොතැනකට ද? මෙවන් ප්‍රශ්නයන් සඳහා නිවැරදි අර්ථවත් හා සත්‍යය මත පදනම් වූ පිළිතුරු සොයමින් මිනිසාගේ චින්තනය නිමක් නොපෙනෙන ව්‍යායාමයක නිරන්තරයෙන් නියැළී ඇත.

දැකීමට මූලික වශයෙන් සාධක දෙකක් අවශ්‍ය වෙයි. එය දැස හා ආලෝකයයි. දැස ඇති සියල්ලන්ටම ආලෝකය නොමැතිව දැකිය නොහැකි බව අපි දන්නෙමු. තෙවැනි ඇස, එනම් බුද්ධියේ ඇසට දැකීමට හැකි වන්නේ කුමන ආලෝකයකින් ද ? එය නියත වශයෙන්ම විචාර බුද්ධියේ ආලෝකය විය යුතුය. එය එසේ වුවද පසිඳුරන්ට ගෝචර නොවූ කරුණු පිළිබඳව නිවැරදිව දැන ගැනීමට සත්ව ලෝකයේ මිනිසාට පමණක් උරුමවූ විචාර බුද්ධියේ මැදිහත් වීම හා පාර

භෞතික ආලෝකය මිනිසාට අවශ්‍ය වන්නේය. මිනිසාට සත්‍යය දැකීමේ හා පිළි ගැනීමේ විචාර බුද්ධිය ඇතිමුත් ඔහුට පාරභෞතික කරුණු සත්‍යය ලෙස අවබෝධ කර ගැනීමට පාරභෞතික ආලෝකයක් ලෙස කටයුතු කරන පාරභෞතික මහ පෙන්වීමක අවශ්‍යතාවක් ඇති බව අපට නොසිතෙන්නේ ද?

නූතන විද්‍යාව මගින් මිනිසාගේ සියලු ප්‍රශ්නයන්ට පිළිතුරු හා විසඳුම් ලබා ගත හැකිය යන විශ්වාසයක් ද මිනිසාගේ සිත තුළ පවතී. නූතන විද්‍යාව අපි ප්‍රතික්ෂේප නොකරන්නෙමු. එය පරම සත්‍යය අවබෝධ කර ගැනීමට උපකාරී වන සීමිත සාධකයක් ලෙස පමණක් අපි සලකන්නෙමු. නූතන විද්‍යාවට පරම සත්‍යය ලෙස පෙනී සිටීමට හෝ එයට ආදේශකයක් බවට පත්වන්නට හෝ නොහැකි බව දැනට දිග හැරෙමින් පවතින කරුණු වලින් මනාව ඔප්පු වී හමාරය.

2011 සැප්තැම්බර් මස 21 වැනි දින ලොව දැනට ඇති විශාලතම භෞතික විද්‍යාගාරය ලෙස සැලකෙන ස්විට්සර්ලන්තයේ ජීනීවා නගරයට ආසන්නව පිහිටා ඇති සර්න් (Cern) විද්‍යාගාරයේ සුවිශේෂී පරීක්ෂණයක් පවත්වන ලදී. 20 වන සියවසේ ජීවත් වූ අති ශ්‍රේෂ්ඨ විද්‍යාඥයා හා බුද්ධිමතා ලෙස සැලකෙන ඇල්බට් අයින්ස්ටයින් විසින් 1905 දී ඉදිරිපත් කරන ලද සාපේක්ෂතාවාදය (Theory of Special Relativity) අනුව අලෝකයේ වේගය (තත්පරයට සැතපුම් 186282 / කි.මී 299792) විද්‍යාත්මක නියතයක් ලෙසත් විශ්වයේ කිසිම වේගයක් මෙය අඛණ්ඩ යා නොහැකි

බවත් දක්වා තිබිණි. සර්න් විද්‍යාගාරයේ පවත්වන ලද පරීක්ෂණයට අනුව පරමාණුවේ අනුකොටසක් වූ නියුට්රිනෝස් (Neutrinos) ආලෝකයේ වේගය අඛණ්ඩව ගමන් කරන බව සොයා ගන්නා ලදී. භෞතික විද්‍යාඥයින් දැනට ප්‍රකාශිත විද්‍යා ග්‍රන්ථ මෙම නව සොයා ගැනීම අනුව වෙනස් කරන්නට කටයුතු කරමින් සිටිති.

මෙයින් ඔප්පු වන්නේ නූතන විද්‍යාව පරම සත්‍යය නොවන බවත් මිනිසාගේ දැනුමේ සීමිත භාවයත් නොවේද? එමනිසා පරම සත්‍යය කුමක්ද කියා සොයන්නට, දැනගන්නට, පිළි ගැනීමට හා ඒ අනුව ක්‍රියා කරන්නට උපකාරී වන ගවේෂණයක යෙදෙන්නට ඉතා කාරුණිකව හා ගෞරවයෙන් ආරාධනා කරන්නෙමු.

සත්‍යය හා අසත්‍යය පිළිබඳව ලොව ප්‍රධාන දහම් දක්වන අදහස් ද ඔබගේ අවධානය පිණිස ඉදිරිපත් කරන්නට කැමැත්තෙමු.

මේ පිළිබඳව කරුණු දක්වන අල්-කුර්ආනය අදහස් රාශියක් ඉදිරිපත් කොට ඇති අතර එයින් එක් වැකියක් පහතින් උපුටා දක්වා ඇත්තෙමු.

‘නුඹලා දැනගෙන සිටින තත්වයේ අසත්‍යය සමඟ සත්‍යය නුඹලා නොපටලවවු. තවද නුඹලා සත්‍යය නොසඟවවු. (අල්-කුර්ආන් 2:42)

බුහාරි හා මුස්ලිම් යන හදිස් ග්‍රන්ථයන් හි සඳහන් නබි වදන පහතින් උපුටා දක්වා ඇත්තෙමු.

‘සත්‍යය නියත වශයෙන්ම යහපත කරා මඟ පෙන්වයි. යහපත ස්වර්ගය කරා මඟ පෙන්වයි. නියත වශයෙන්ම සත්‍යයවාදියෙක් ලෙස අල්ලාහ් විසින් මිනිසෙකු ලියා ගනු ලබන තෙක් ඔහු සත්‍යය ප්‍රකාශ කරමින්ම සිටියි. නියත වශයෙන්ම අසත්‍යය අයහපත කරා මඟ පෙන්වයි. අයහපත නිරය කරා මඟ පෙන්වයි. නියත වශයෙන්ම මිනිසෙකු බොරුකාරයෙකු ලෙස අල්ලාහ් විසින් ලියාගනු ලබන තෙක් ඔහු අසත්‍යය ප්‍රකාශ කරමින්ම සිටියි.’

මිලහට බුදු දහමේ ඉගැන්වීම් කෙරෙහි අවධානය යොමු කරමු.

වවිපකොපං රක්ඛෙය්‍ය

වාචාය සංවුතෝ සියා

වචී දුච්චරිතං හිත්වා

වාචාය සුචරිතං චරේ

(ධම්ම පදය - කොඩ වග්ග - 232)

අර්ථය: වචනයෙන් සිදු වෙන බොරු කීම ආදී පවින් වැළකෙන්නේය. වචනයෙන් සංවරයට පැමිණෙන්නේය. වාග් දුශ්චරිතය දුරුකොට බොරු නොකීම ආදී වාග් සුචරිතයෙහි හැසිරෙන්නේය.

ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයේ ‘සම්මාචාචා’ හි අර්ථය විග්‍රහ කරන මහා සති පටිඨාන සූත්‍රය, අසත්‍යයෙන් දුරුවීම, කේලාම් කීමෙන් දුරුවීම, පරුෂ වචනයෙන් දුරුවීම හා හිස්

වචනයෙන් දුරුවීම යන සිව් වැදෑරුම් වාග් දූෂිතයන් ඉවත් වීම මෙයට අඩංගු බව පෙන්වා දෙයි.

පහත සඳහන් ශුද්ධ වූ බයිබල් වාක්‍යය ද අපට පවසන්නේ සත්‍යයේ වැදගත් කමය.

‘ඔබ සත්‍යය අවබෝධ කරගන්නෙහිය. සත්‍යය ඔබ නිදහස් කරන්නේය.’

(ශුද්ධවර ජොහන් 8:32)

හින්දු දහමේ උගන්වන්නේ ද සත්‍යය එකක් බවය.

‘ඒකම් සත්ත්’ (රිග්වේදය)

අර්ථය: සත්‍යය එකකි.

පූර්ව නිගමනයන්, පාරම්පරික විශ්වාසයන්, විචාරයෙන් තොර වූ පක්ෂපාතිත්වය ආදියෙන් මිදී විවෘත මනසකින් යුක්තව සත්‍යය ගවේෂණයකට අවංක සිතින් අත්වැල් බැඳ ගනිමු. ඉදිරි ලිපි මගින් බුද්ධිමය සංවාදයකට අවතීර්ණ වෙමු.

"සත්‍යය" ගවේෂණයට

ආරාධනා(2)

ලොව සියලු දෑ මූලික වශයෙන් මිනිසා ගේ ප්‍රයෝජනය සඳහාමද? පරිසරය ඉමහත් ලෙස වෙනස් කළ හැක්කේ මිනිසාට පමණක්ද? ඔහුට මෙම සුවිශේෂී හැකියාව ලැබී තිබෙන්නේ කුමක් නිසාද? මිනිසා පරපුරෙන් පරපුරට මිහිතලයේ පාලකයා ලෙස ක්‍රියා කරන බව සත්‍යක් සේ පිළිගැනීමට අපට දුෂ්කරතාවක් තිබේද? පාලකයෙකුට යහ පාලනයක් සඳහා මහ පෙත්වීමක් හා නීති පද්ධතියක් අවශ්‍ය නොවන්නේද? මෙම මහ පෙත්වීම හා නීති ක්‍රමය ඔහුටම සාදා ගත හැකි එකක්ද? මේ සියල්ල හැසිරවීමට ඔහුටම සුවිශේෂී වූ ඥානයක් අවශ්‍ය නොවන්නේද?

මිනිසා මිහිතලයේ පාලකයා හා භාරකරුය

මිනිසා මිහිතලයේ භාරකාරයෙකු ලෙස හා පාලකයෙකු ලෙස ක්‍රියා කරන බව අප අවට සිදු වන දෑ නිරීක්ෂණය කිරීමෙන් පමණක්ම නිගමනය කළ හැකි සත්‍යයක් බවට පත්ව ඇත. අන් කිසිම ජීවියෙකුට මෙම සුවිශේෂී හැකියාව ඇති බව දකින්නට නොමැත. මිනිසා අන් සියලු ජීවීන්, පරිසරය, හා එහි අඩංගු දෑ පාලනය කරන, වෙනස් කරන, හා පරිහරණය කරන අයෙකු ලෙස දැක්වීම ඉතාමත්ම නිවැරදි මතයක් යැයි අපි සිතන්නෙමු. උදාහරණයක් ගෙන සාකච්ඡා කළහොත් මෙය වඩාත් පැහැදිලි වනු ඇතැයි අපගේ අදහසයි. සත්ව වර්ගයාගෙන් 500 ක් හා

මිනිසුන්ගෙන් 500 ක් තෝරා ගෙන මෙයට පෙර ජනාවාස නොවූ ප්‍රදේශ දෙකක වෙන් වශයෙන් පදිංචි කොට ඉන් අවුරුදු 5 ක් හෝ 10 ක් වැනි කාලසීමාවකට පසු එම ප්‍රදේශ දෙක නිරීක්ෂණය කිරීමට ගියහොත් දැකිය හැකි තත්වය ගැන ඔබට සිතා බැලිය හැකි වන්නේද? සතුන් ගෙන ගොස් හැර දැමූ ප්‍රදේශයේ දැනෙන ආකාරයේ කිසිම වෙනසක් දැකිය නොහැකි වනු ඇතැයි අමුතුවෙන් කිව යුතු වන්නේ නැත. තම ජීවිතය ගෙන යෑමට පමණක් අවශ්‍ය වන ප්‍රමාණයේ අවම පරිහරණයකින් යුක්තව පරිසරය උපයෝගී කර ගෙන තිබෙන ආකාරය අපට දකින්නට හැකි වනු ඇත. සතුන්ගේ හැකියාව හා පරිසරය පිළිබඳව කටයුතු කළ හැකි ප්‍රමාණයේ සීමාව එයයි. නමුත් මිනිසුන් පදිංචි කළ ප්‍රදේශය නිරීක්ෂණය කරන්නට පෙරම ඔබගේ මනස තුළ මතු වන්නේ කුමන ආකාරයේ චිත්ත රූපද? සැබැවින්ම ආරම්භයේ එම ප්‍රදේශය දුටුවෙකු මවිතයට පත් කළ හැකි අයුරින් හා මිනිසුන් පදිංචි කළේ මෙම ප්‍රදේශයේදී කියා සිතෙන තරමට අදහාගත නොහැකි අයුරින් එම ප්‍රදේශය සහමුලින්ම වෙනස් කොට ඇති ආකාරය නියත වශයෙන්ම ඔබට දැකිය හැකි වනු ඇත. මෙයින් පැහැදිලි වන්නේ සත්ව වර්ගයා තම පැවැත්ම සඳහා පමණක් මිහිතලය හා එහි පරිසරය සීමිත අයුරින් ප්‍රයෝජනයට ගන්නා අතර මිනිසාගේ තත්වය මෙයට හාත්පසින්ම වෙනස් වූ එකක් බවය.

මිහිතලය හා එහි අඩංගු සියලු දෑ මිනිසාගේ ප්‍රයෝජනය සඳහා නිර්මාණය කර ඇති බව හා එහි පාලකයා හා භාරකාරයා ලෙස ඔහු ක්‍රියා කරන බව මෙයින් ඉතා පැහැදිලිව පෙනෙන්නට ඇති

සත්‍යයකි. මෙම සුවිශේෂී හැකියාව මිනිසාට නොලැබී තිබුණා නම් මිහිතලය මත සිදු වී හා සිදුවෙමින් පවතින අදහාගත නොහැකි වෙනස් වීම් දකින්නට අපට අවස්ථාව නොලැබී යන්නට ඉඩ තිබුණි. අල් කුරානය මෙම අදහස ඉතා අලංකාර ලෙස පැහැදිලි කර තිබෙන අයුරු බලමු.

“ඔහුමය (අල්ලාමය) ඔබව මිහිතලය මත (පරපුරෙන් පරපුරට) උරුමක්කාරයින් බවට පත් කෙරුවේ.”
(35:39)

මිහිතලයේ පාලකයා හා භාරකරු ලෙස මිනිසා ක්‍රියා කරන බව ඉහත විග්‍රහයෙන් හෙළිදරව් වන සත්‍යයක් බව පිළිගැනීමට කිසිවෙකුට අපහසුතාවක් ඇතැයි අපි නොසිතන්නෙමු. මිනිසා හැර අනෙකුත් සතුන්ට මෙම වගකීම පැවරී නොමැති බවද පැහැදිලිව පෙනෙන්නට තිබෙන කරුණකි. මිනිසාට පැවරී ඇති මෙම භාරදූර වගකීම නිසි ලෙස ඉටු කිරීමට නම් ඔහුට නිවැරදි මෙන්ම සාධාරණය හා යුක්තිය මත පදනම් වූ යථාර්ථවාදී මගපෙන්වීමක අවශ්‍යතාව මතු වෙනවා නොවේද? මෙම මගපෙන්වීම ඔහු විසින්ම සකසා ගත හැක්කක් ද? එම මග පෙන්වීම හා මග පෙන්වීම ලබා දෙන්නා සතු විය යුතු ගුණාංග කුමක් ද කියා විමසා බලමු. වැරදි මග පෙන්වීම මගින් අප මංමුළා වීමට ඇති හැකියාව පිළිබඳව අමුතුවෙන් පැවසිය යුතු නැතැයි විශ්වාස කරන්නෙමු.

අපේක්ෂිත ගමනාන්තය කරා සාර්ථකව ලඟාවීමට නම් නිවැරදි මග හා එහි මං සලකුණු හරිහැටි දැන සිටීම ඉතා වැදගත් වෙයි. බොහෝ විට මං සලකුණු හරිහැටි නොදන්නා අයෙක් වැරදි

මහක ගොස් අපේක්ෂා භංගත්වයට පත් වී විනාශය කරාද ළඟා විය හැකි බව අප ඉතා හොඳින් දන්නා කරුණකි. තවත් උදාහරණයක් වශයෙන් දක්වන්නේ නම් සැබෑ හා ව්‍යාජ රත්තරන් වෙන් කර හඳුනා ගැනීම සඳහා අපට උරගලක් අවශ්‍ය වන බව ප්‍රායෝගිකව දන්නා කරුණකි. උරගලක් මෙන්ම නිවැරදි මං සලකුණු ලෙස සත්‍ය හා නිවැරදි මග පෙන්වීමක් ව්‍යාජත්වයෙන් වෙන් කර හඳුනා ගැනීම සඳහා භාවිත කළ හැකි සාධක මොනවාද යන්න අප විසින් සොයා බැලීම වැදගත් වෙයි. අපට දෙමව්පියන්ගෙන් උරුම වූ දහම පිළිබඳව අප කිසි දිනක විචාරශීලී බුද්ධියෙන් විමසා බලා ඇත්ද? අද අප කරමින් සිටින්නේ දෙමව්පියන්ගෙන් කිසිම වැරදි දෙයක් අපට ලැබිය නොහැකිය යන මතය මත පිහිටා ඇස් කන් වසා ගෙන කිසිම විචාරයකින් තොරව පාරම්පරික දහම අනුගමනය කිරීම නොවේද? යථාර්ථයෙන් හා විචාරයෙන් සිතා බලා දහමක් පිළිබඳව නිවැරදි නිගමනයකට නොපැමිණීමේ ඵල විපාක අන් සියලු කරුණු වලට වඩා හයානක විය හැකි බව, එනම් විශේෂයෙන්ම මරණින් මතු ජීවිතයේ ඉතා අභාග්‍ය සම්පන්න තත්ත්වයකට අප පත්විය හැකි බව සිතන විට මේ ගැන නිහඬව අන්ධ හක්තියෙන් කටයුතු නොකළ යුතුය යන මතය සමඟ ඔබ එකඟ වනු ඇතැයි දැඩිව විශ්වාස කරන්නෙමු. ඒ නිසා සත්‍ය දහමක් තෝරා ගැනීමේදී දැන ගත යුතු මං සලකුණු මෙන්ම සත්‍යය හා අසත්‍යය වෙන් කර ගැනීමට භාවිත කළ හැකි උරගල මෙන් වූ සාධක ගැනද පූර්ව නිගමනයන්ගෙන් හා බැඳීම් වලින් බැහැර වී විවෘත මතසකිත් හා විචාරශීලී බුද්ධිය මෙහෙයවා කරන්නා වූ විමසුමකට සහභාගි වන ලෙස ඔබට ආරාධනා කරන්නෙමු.

ඌන දැනුමක් ඇති අයෙකුට එනම් මිනිස් දැනුමේ සීමාවන්ගෙන් ඔබ්බට දිව යන ගැඹුරු, පළල් හා අසීමිත දැනුමක් නොමැති අයෙකුට මිනිසාගේ මෙලොව හා මරණින් මතු ජීවිතයේ ජය මාවත විග්‍රහ කොට නිවැරදි මඟ පෙන්වීමක් කිරීමට හැකිවේ යැයි සිතීම අනුවණකමක් බව අප සැම ඉතා හොඳින් අවබෝධ කර ගත් කරුණකි. එනිසා දහම ලබා දෙන්නා කෙරෙහි සර්ව සම්පූර්ණ ඥානයක් තිබිය යුතු බව සැවොම අවිවාදයෙන් පිළිගනු ඇතැයි කිසිම සැකයක් තිබිය නොහැක. එනම් දහම ලබා දෙන්නා සර්වඥ විය යුතුය. මෙය පළමුවැනි කොන්දේසිය ලෙස පිළිගැනීමට ඔබට අපහසුතාවක් නැතැයි විශ්වාස කරන්නෙමු. දැනට ඇති දහම් සියල්ලම සර්වඥයෙකු විසින් ලබා දුන්නු ඒවා නම් මෙම දහම් අතරේ වෙනස්කම් ඇතිවන්නට ඉඩකඩ තිබිය නොහැක. එසේ විය හැක්කේ සියලු දහම් සර්වඥයෙකු විසින් ලබා දුන් ඒවා නොවන තත්වයේ හෝ සර්වඥයෙකු විසින් ලබා දුන් දහම අතර මැදි කාලයේදී මිනිස් හස්තයෙන් හා චින්තනයෙන් වෙනස් කර ඇති තත්වයේ පමණි. මේ ගැනද මත ගැටුමක් ඇතැයි අපි නොසිතන්නෙමු.

සර්වඥ විසින්ම දුන් දහම යැයි කෙලෙසකින්වත් පිළි ගත නොහැකි තත්වයක් අනිවාර්යයෙන්ම ඇති වෙයි. ඒ නිසා දෙවැනි කොන්දේසිය ලෙස සර්වඥ විසින් දෙන ලද දහම එලෙසින්ම සුරක්ෂිතව ඇති බවට පිළි ගත හැකි සාක්ෂි තිබිය යුතුය. සත්‍ය අසත්‍යයෙන් වෙන් කර දක්වන මෙම කොන්දේසි දෙක පදනම් කර ගෙන අනිකුත් මං සලකුණු ඉදිරියට සාකච්ඡා කරමු. මිනිස් චින්තනයේ පරස්පරතාවන් ඇති වීම වැළැක්විය නොහැකි කරුණක් බව අප සැවොම ප්‍රායෝගිකව දන්නා කරුණකි. විශේෂයෙන්ම එක් විෂයයක් සම්බන්ධව ප්‍රකාශිත අදහස් වල වෙනස්කම් කාලයේ පරතරය දිගු වන විට බොහෝ විට සිදු විය හැක්කක් බව අප අත් දුටු සත්‍යයකි. ඕනෑම විද්වතෙක් එක් විෂයයක් සම්බන්ධව පස් අවුරුද්දකට පෙර දැරූ මතය හා පස් අවුරුද්දකට පසුව එම විෂය සම්බන්ධයෙන් දරන මතයේ බොහෝ දුරට වෙනස්කම් ඇති විය හැකි බව විශාරදයින්ගේ මතයයි. මෙම පරස්පරයන් ඇති වීමට බොහෝ දුරට පහත සඳහන් කරුණු සාධක විය හැකිය.

1. එක් විෂයයක් සම්බන්ධව පෙර පැවසූ අදහස් අමතක වී යෑම.
2. පෙර වැරදි ලෙසට අවබෝධ කර ගත් කරුණු පසුව නිවැරදිව අවබෝධ කර ගැනීම.
3. මානසික හා ශාරීරික පීඩනයන්ට භාජනය වී ඇති අවස්ථාවන්හි දී නිවැරදිව කරුණු අවබෝධ කර ගැනීමට මෙන්ම ඉදිරිපත් කිරීමට ද ඇති වගකීම ගැන වැඩි අවධානයක් යොමු නොකිරීම.

4. අප අදහස් ඉදිරිපත් කරනු ලබන අයගේ සිත් නොරිදවා කටයුතු කිරීමේ අවශ්‍යතාව මත හෝ පුද්ගලික ලාභ ප්‍රයෝජන උදෙසා සත්‍යයෙන් බැහැර වූ අදහස් ප්‍රකාශ කිරීම.

5. වයෝවෘද්ධ භාවය සමඟ ඇතිවන්නා වූ සිතීමේ හැකියාවේ උනතාවයන්.

6. තර්ජන හා අලාභයක් ඇති වේදෝයි බියෙන් අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේදී දෙබිඩි පිළිවෙතක් අනුගමනය කිරීම.

මෙයට අමතරව තවත් බොහෝ අඩුපාඩු හා දුර්වලතාවන්ගෙන් මිනිස් ස්වභාවය පිරී පවතින හෙයින් පරස්පරතාවන්ගෙන් තොර වූ එක් අයෙක් හෝ සොයා ගැනීම ඉතා දුලබ කාර්යයකි. මෙම අදහස් පදනම් කර ගෙන සත්‍ය ආගමික ප්‍රකාශනයක තිබිය යුතු අංග ලක්ෂණ වශයෙන් පහත සඳහන් කරුණු ගෙන හැර දැක්විය හැකිය.

1. අසත්‍යයෙන් තොර වීම
2. පරස්පරතාවන්ගෙන් තොර වීම.
3. අනිශයෝක්තියෙන් තොර වීම.
4. අධම හා පහත් අදහස් වලින් තොර වීම.
5. අනුමාන කිරීම් වලින් හා මනාකල්පිත අදහස් වලින් තොර වීම.
6. රජවරු, පාලකයින් හා බලසම්පන්නයින් පිළිබඳව අනවශ්‍ය ප්‍රශංසාවන්ගෙන් තොර වීම.

7. තමා ජීවත් වූ යුගයේ පැවති අවිද්‍යාත්මක සංකල්පයන් සත්‍ය කරුණු ලෙස ඉදිරිපත් නොකිරීම.

8. උසස් සඳාචාරයන් උගන්වන එකක් වීම.

9. පුද්ගලික ලාභ ප්‍රයෝජන අපේක්ෂාවන්ගෙන් තොර වීම.

10. මිනිස් ජීවිතයේ සියලුම අවස්ථා හා තත්වයන්ට සුදුසු හා නිවැරදි මහපෙන්වීමකින් යුක්ත වීම.

ආගමික ඉගැන්වීම් අඩංගු ලිඛිත භාෂාව ජීවමානව මෙන්ම සැමටම තේරුම් ගත හැකි ආකාරයේ ශෛලියකින් යුක්ත විය යුතු වෙයි. එසේ නොවුවහොත් එය විශාරදයන්ට පමණක් සීමා වූ දහමක් බවට පත්වනු නොඅනුමානය. සකල මනුෂ්‍ය වර්ගයාගේම යහපත එවැනි දහමකින් ඉටු විය හැකි යැයි සිතීම අසීරුය. දහමේ ඉගැන්වීම් පුජක පක්ෂයට පමණක් සීමා නොවිය යුතුය. පුජක පක්ෂයක් ඉන්නා දහම් තුළ (එනම් පුජක පක්ෂයක් නොමැති දහම් ද ලොව ඇති බව මෙමගින් මතක් කරන්නට කැමැත්තෙනු) ඔවුන්ගේ මග පෙන්වීම උදෙසා ඉගැන්වීම් අවශ්‍ය බව පිළිගන්නෙමු. නමුත් දහමේ මාර්ගෝපදේශනයෙන් 99% ක් පමණ වෙන් කර ඇත්තේ ඔවුන්ගේ අධ්‍යාපනය උදෙසා නම් එහි සත්‍යය වශයෙන්ම අඩුපාඩුවක් ඇති බව අපට පිළිගන්නට සිදු වෙනවා නොවේද? දහමේ ඉගැන්වීම් වලින් 99% ක් පමණ 1% කට වඩා අඩු පුජක පක්ෂයට වෙන් කර ඇත්නම් අති බහුතරයක් වූ එනම් 99% තරම් වූ පුජක පක්ෂයට අයත් නැති ගිහි ජනයාට විශාල අසාධාරණයක් මෙමගින් සිදු වන බව පැහැදිලිව පෙනෙන්නට තිබෙන සත්‍යයකි. මිහිතලයේ පාලකයා හා භාරකාරය ලෙස

වගකීම් භාර ගෙන කටයුතු කරන්නේ ගිහි ජනයායි. පූජක පක්ෂයේ වැඩි අවධානය යොමු වී ඇත්තේ ලෞකික නොවන ලෝකෝත්තර දිසාවකටය. ජන සංයුතියේ ව්‍යුහය පිළිබඳව අවධානය යොමු නොකොට මග පෙන්වීම් සකස් වුවහොත් එය සාර්ථක මග පෙන්වීමක් ලෙස පිළිගැනීමට දුෂ්කරතාවන් මතු වෙයි. එහෙයින් මිනිසාට අවශ්‍ය වන්නේ පරිපූර්ණත්වයෙන් සපිරි විශ්වීය මගපෙන්වීමකි (Complete Universal Guidance). මිනිසාගේ උපතේ සිට මරණය දක්වා වූ ඇති මනුෂ්‍ය ජීවිතයේ සියලුම පැති කඩයන් පිළිබඳව ඉගැන්වීම් මෙම මග පෙන්වීමෙහි අඩංගු විය යුතුය. ආධ්‍යාත්මික වර්ධනය, අධ්‍යාපනය හා දැනුම, සෞඛ්‍යය, පවුල් ජීවිතය, ආර්ථිකය, දේශපාලනය, සමාජ ප්‍රශ්න, සමාජ සම්බන්ධතාවන්, රාජ්‍ය පාලනය, යුද්ධ, සිවිල් හා අපරාධ නීති ක්‍රම, නීතිය හා යුක්තිය පසිඳලීමේ ව්‍යුහයන්, ඇතළු මනුෂ්‍ය ජීවිතයේ සියලුම පැති කඩයන් මෙම මග පෙන්වීමට ඇතුළත් විය යුතුය යන්න අපගේ නිහතමානී මතයයි. එය හුදෙක් ලෝකෝත්තර අපේක්ෂාවන් පමණක් ඉලක්ක කර ගත් ඉගැන්වීමක් නොවිය යුතුය. මිනිසාගේ අවසාන ඉලක්කය ලෝකෝත්තර ජයග්‍රහණය බව සැබෑවකි. නමුත් අති මහත් බහුතරයක් වූ ගිහි පිරිසගේ ලෞකික ජීවිතයේ සම්මා මග පෙන්වීමකින් තොරව මනුෂ්‍ය වර්ගයාව කෙසේ නම් ලෝකෝත්තර ජයග්‍රහණයක් කරා යොමු කරන්නටද යන ප්‍රශ්නය මතු වෙනවා නොවේද?

අප අදහස් කරන්නේ ඉහත සඳහන් කරුණු පදනම් කර ගෙන අප රටේ ඇති ප්‍රධාන දහම් පිළිබඳව විචාරශීලීව ගවේෂණයක යෙදීමටය. මෙම ප්‍රයත්නයේදී උද්වේගයන්ට ඉඩකඩ

කොහෙන්ම ලබා නොදී ඔබගේ බුද්ධිමත් හා විචාරශීලී සහභාගිත්වය ඉතා අගේ කොට සලකන්නෙමු. මෙම ප්‍රයත්නය යහ අයුරින් සාක්ෂාත් කර ගැනීම පිණිස මිනිසාගේ ස්වභාවය පිළිබඳව පළමුව සාකච්ඡාවකට අවතීර්ණය වෙමු. මිනිසාගේ ස්වභාවය අවබෝධ කර ගැනීම පහසු වීම පිණිස මිනිසාගේ හා සත්ව ලෝකයේ අනෙකුත් සාමාජිකයින් අතර ඇති මූලික වෙනස්කම් කිහිපයක් පිළිබඳව පළමුව විමසා බලමු. මිනිසාගේ ස්වභාවය පිළිබඳව මූලික දැනුමකින් තොරව ඔහුට සුදුසු වන්නේ කුමන ආකාරයේ මග පෙන්වීමක් ද යන්න පිළිබඳව නිගමනයකට එළඹීම පහසු නොවන්නකි. එසේ කටයුතු කිරීම බුද්ධිමත් හා යථාර්ථවාදී ප්‍රවේශයක් ද නොවනු ඇත. සිංහයාට ආහාරය සඳහා අවශ්‍ය වන්නේ මාංශ වර්ගයි. මෙම මූලික ස්වභාවය හඳුනා නොගෙන සිංහයාට තෘණ වර්ග කවන්නට ලැහැස්ති වුවහොත් සිදු වන්නේ කුමන තත්වයක් ද යන්න පැහැදිලි කිරීම අවශ්‍ය නොවන බව සිතන්නෙමු. එලෙසම ගව මහීෂාදීන්ගේ ආහාර තෘණ වර්ග වන අතර මේ පිළිබඳව අවබෝධයකින් තොරව උන්ට මාංශ කවන්නට උත්සාහ කළහොත් සිදු වන්නේ කුමන තත්වයක් ද යන්න ඔබට පැහැදිලි කිරීම අවශ්‍ය නොවනු ඇත. මිනිසාගේ මූලික ස්වභාවය හඳුනා ගත් විට ඔහුට සුදුසු වන්නේ කුමන ආකාරයේ මග පෙන්වීමක් ද යන්න පිළිබඳව අපට සාමූහික එකඟතාවකින් නිගමනයකට එන්නට හැකි වේ යැයි අපේක්ෂා කරන්නෙමු. එහෙයින් මෙම කරුණු හැකි පමණ සරලව හා තර්කානුකූලව මිලභ ලිපියෙන් සාකච්ඡා කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නෙමු.

"සත්යය" ගවේෂණයකට

ආරාධනා (3)

මිනිසාව අවබෝධ කර ගැනීම පිණිස මිනිසාගේ හා සත්ව ලෝකයේ අනෙකුත් සාමාජිකයින් අතර ඇති මූලික වෙනස්කම් කිහිපයක් පිළිබඳව පළමුව විමසා බලමු. එළඳෙනත් තම පැටියා ලොවට බිහි කළ විගස මිහිතලයට එකතු වන මෙම නව ජීවියාගේ ක්ෂණික අවශ්‍යතාව වන්නේ කුසගින්න හා පිපාසය සංසිදුවා ගැනීමය. මෙම අවශ්‍යතාව ඉටු කර ගන්නා ආකාරය හෝ ඉටු කර ගත හැකි ස්ථානය පිළිබඳව දැනුවත් කිරීමක් එළඳෙන විසින් තම පැටියාට ලබා දෙන්නේ නැත. මිනිත්තු කිහිපයකට පෙර දක්වා එළඳෙන ගේ ගර්භාෂයේ සිටි මෙම පැටියා ඉන් පිට ව ආ පසු තම ජීවිතයේ නව පරිසරයට අනුව ජීවිතය සකස් කර ගන්නට දැනුම ලබා ගන්නේ කුමන මාර්ගයෙන්ද? කිසිවෙකුගේ මග පෙන්වීමකින් තොරව තම ආහාරය තිබෙන තැන හොඳින් දන්නෙකු ලෙස වැස්සිගෙන් කිරි උරා බොන්නට මෙම නව ජීවියා කටයුතු කිරීම සැබැවින්ම මව් කර නොවන්නේද? කරුණාකර සිතා බලන්න. මනුෂ්‍ය දරුවෙකු ලොවට බිහි වූ විට

මෙලෙස ක්‍රියා කිරීමේ හැකියාව එම දරුවාට තිබේද? අලුත උපන් දරුවෙකු ගේ අසරණ භාවය අප සැම හොඳින් දන්නා කරුණකි. මවගේ ආදරය, සෙනෙහස, කරුණාව නොලැබුණා නම් දින දෙකකට වඩා ජීවත් වීමේ වාසනාව මෙම දරුවාට නොලැබී යනු ඇත. මෙම සාධක නිරීක්ෂණය කිරීම මත අපට එළඹිය හැකි නිගමනයන් කුමක්ද? සත්ව ලෝකයේ සාමාජිකයින් ලොවට බිහි වන්නේ ජීවත් වීම සඳහා වූ පූර්ව ජන්ම සැලැස්මක් සහිත බව අපට එළඹිය හැකි පළමු නිගමනයයි. මේ හේතුව නිසාම සත්වයින්ට මග පෙන්වීමක අවශ්‍යතාවක් මතු වන්නේ නැත. එනිසා උන්ට දහමක හෝ පාලකයින්ගේ අවශ්‍යතාව අදාළ නොවන තත්වයක් පැහැදිලිව දක්නට ඇත. මනුෂ්‍ය දරුවාගේ තත්වය මෙයට හාත්පසින්ම වෙනස් ය.

මනුෂ්‍ය දරුවාට අනිවාර්යයෙන්ම උපන් පළමු දවසේ සිට මිහිතලයෙන් සමු ගන්නා දිනය දක්වා මග පෙන්වීමක හා පාලනයක අවශ්‍යතාව සහතික වශයෙන්ම අවශ්‍ය ව ඇත. මිනිස් දරුවාගේ පළමු පාලිකාව මව වන අතර ක්‍රමයෙන් මෙම ලැයිස්තුවට පියා, ගුරුවරුන්, තම සේවා ස්ථානයේ, පොලිසියේ, උසාවියේ, රාජ්‍ය අංශයේ, බන්ධනාගාර ආදියේ

නිලධාරීන් එකතු වනු පෙනෙන්නට ඇත. මිනිසා
 කැමති වුවත් අකමැති වුවත් ඔහුට ජීවත් වන්නට සිදුවී
 ඇත්තේ මෙවන් වාතාවරණයක ය. මෙයට පෙර
 ලිපියෙන් අප සාකච්ඡා කළ කරුණු අනුව මිනිසා
 මිහිතලයේ පාලකයා හා භාරකාරයා යන නිගමනයට
 එළඹුනෙමු. එහිදීත් අප තවත් එක් වැදගත් කරුණක්
 පිළිබඳව එකඟතාවක් ඇති කර ගත්තෙමු. එනම්
 මිහිතලයේ පාලකයා හා භාරකාරයා ලෙස ඔහුට
 නිවැරදිව කටයුතු කරන්නට නම් අවශ්‍ය වන්නේ
 පරිපූර්ණත්වයෙන් සපිරි විශ්වීය මග පෙන්වීමක්
 (Complete Universal Guidance) බව පිළිගත්තෙමු.
 මිනිසාගේ උපතේ සිට මරණය දක්වා වූ ඇති මනුෂ්‍ය
 ජීවිතයේ සියලුම පැති කඩයන් පිළිබඳව ඉගැන්වීම්
 මෙම මග පෙන්වීමෙහි අඩංගු විය යුතුය. ආධ්‍යාත්මික
 වර්ධනය, අධ්‍යාපනය හා දැනුම, සෞඛ්‍යය, පවුල්
 ජීවිතය, ආර්ථිකය, දේශපාලනය, සමාජ ප්‍රශ්න, සමාජ
 සම්බන්ධතාවන්, රාජ්‍ය පාලනය, යුද්ධ, සිවිල් හා
 අපරාධ නීති ක්‍රම, නීතිය හා යුක්තිය පසිඳලීමේ
 ව්‍යුහයන් ඇතළු මනුෂ්‍ය ජීවිතයේ සියලුම පැති
 කඩයන් මෙම මග පෙන්වීමට ඇතුළත් විය යුතුය
 යන්න අපගේ මතයයි. එය හුදෙක් ලෝකෝත්තර
 අපේක්ෂාවන් පමණක් ඉලක්ක කර ගත් ඉගැන්වීමක්

නොවිය යුතුය. මිනිසාගේ අවසාන ඉලක්කය ලෝකෝත්තර ජයග්‍රහණය බව සැබැවකි. නමුත් අති මහත් බහුතරයක් වූ ගිහි පිරිසගේ ලෞකික ජීවිතයේ සම්මා මග පෙන්වීමකින් තොරව මනුෂ්‍ය වර්ගයාව කෙසේ නම් ලෝකෝත්තර ජයග්‍රහණයක් කරා යොමු කරන්නේද යන ප්‍රශ්නය මතු වෙනවා නොවේද? මිනිස් දරුවාගේ උපතේ සහ ජීවිතයේ ස්වභාවය අනුව ද අපට සැකයෙන් තොරව ඔප්පු වන්නේ ඔහුට මෙවන් පරිපූර්ණ විශ්වීය මග පෙන්වීමක අවශ්‍යතාව නොවේද?.

මිනිසාට උපතේ සිට මරණය දක්වා පාලකයින් සිටින බව ඉහත කරුණු සලකා බැලීමෙන් අපහට පෙනෙන්නට ඇති සත්‍යයකි. මෙම සියලු භෞතික පාලකයින් මගින් කරන්නට හැකි වන්නේ මිනිසාගේ බාහිර ක්‍රියාකාරකම් පාලනය කිරීමට කටයුතු කිරීම පමණි. මෙය මිනිසාගේ ක්‍රියාකාරකම් පාලනය කිරීමට ඇති වඩාත් යෝග්‍යය පිළිවෙත නොවන බව මිහිතලය මත සිදු වෙමින් පවතින්නා වූ දැ කෙරෙහි අවධානය යොමු කරන විට පැහැදිලිව පෙනෙන්නට ඇති සත්‍යයකි. මිහිතලය මත වසංගතයක් ලෙසින් වර්ධනය වෙමින් පවතින අපරාධ රැල්ල අපට හඬ

නගා පවසන්නේ කුමක් ද? මිනිසාගේ ක්‍රියාවන් පාලනය කිරීම සඳහා සිටින්නා වූ සියලු භෞතික පාලකයින්ගේ අසාර්ථකත්වය නොවේද?

මෙම සියලු භෞතික පාලකයින්ට කළ හැකිව ඇත්තේ මිනිසාගේ ක්‍රියාවන් එක්තරා ප්‍රමාණයකට පාලනය කිරීමයි. නමුත් ක්‍රියාවට මුල් වන්නේ ඔහුගේ සිතයි. මිනිස් සිත බාහිර සියලු පාලකයින්ගෙන් බැහැර වුවකි. මිනිස් සිත පාලනය නොකර ඔහුගේ ක්‍රියාකාරකම් පමණක් පාලනය කිරීමෙන් සිදුවෙන්නේ ඔහු බහු චරිත ඇත්තෙකු බවට පත්වීමයි. පාලකයාගේ පාලනයේ බලපෑම ඇති විට යහකම සුරකින්නටත් එයින් බැහැර වූ විගස තමාගේ සුපුරුදු චරිතය වෙත යොමු වන්නටත් කටයුතු කිරීම බොහෝ විට සිදු වන්නක් බවට පත් ව ඇත. මෙ මගින් ඔහු යොමු වන්නේ බහු චරිත රංගනයකටය. නිවැරදි මග පෙන්වීමකින් මිනිසාගේ සිත යහ මගට යොමු කර එය පාලනය කිරීම සඳහා වූ වඩාත් යෝග්‍ය පිළිවෙතකින් තොරව ඔහුගේ ක්‍රියාකාරකම් පමණක් භෞතික පාලකයින් මගින් පාලනය කරන්නට කටයුතු යෙදූ විට මිනිසා විකල්ප මාර්ග යොදා ගනිමින් තම සිතේ උත්පාදනය වන වැරදි චිත්තනයන් පදනම් කර ගෙන

නුසුදුසු ක්‍රියා වෙන යොමු වීම වැළක්විය හැක්කක්
 නොවේ. ඔහුගේ සිත ඔහුටම පාලනය කර ගත හැකිද?
 මේ සඳහා වූ විශ්වීය උපයෝගීතාවකින් යුත් මග
 කුමක්ද? මිනිසාගේ සිත පාලනය කළ හැකි
 පාලකයෙක් සිටින්නේ ද? එම පාලකයාගේ ස්වභාවය
 කුමක් විය යුතුද? එවන් පාලකයෙකුට අවනත වීමෙන්
 සත්‍යය වශයෙන්ම මිනිසාට තම සිත පාලනය කොට
 සම්මා ජීවිතයකට යොමු වීමේ හැකියාවන් පිළිබඳ
 ප්‍රායෝගිකත්වය සමාජ සිදුවීම් තුළින් සනාථ වී
 තිබේද? මේ සියල්ල සවිස්තරාත්මකව පසුව සාකච්ඡා
 කරමු. මිලඟට මිනිසා හා සත්ව ලෝකයේ
 සාමාජිකයින් අතර ඇති සමානකම් දෙස අපගේ
 අවධානය යොමු කරමු.

මිනිසා සහ සත්වයින් අතර ඇති සමානකම්

පහත සඳහන් කරුණු මිනිසා හා සත්ව ලෝකයේ
 අනෙකුත් සාමාජිකයින් අතර පොදුවේ දකින්නට ඇති
 ප්‍රධාන සමානකම් ලෙස විස්තර කළ හැක.

1. කුසගින්න

2. පිපාසය

3. ලිංගික උත්තේජනය

4. ප්‍රජනනය

5. නින්ද

6. ආරක්ෂණය පිළිබඳ හැඟීම

මෙම සමානකම් පිළිබඳව වුවද මිනිසාට සතුන් ක්‍රියාකරන අයුරින් කටයුතු කරන්නට හැකියාවක් නොමැත. මෙම සාධකයන් මිනිසා තුළ පිහිටි සත්ව ලක්ෂණයන් ලෙසත් ඒවා පාදක කර ගෙන විවිධ චිත්ත ආවේගයන් මිනිසාගේ වෛතසිකයේ උත්පාදනය විය හැකි බවත් අපි දනිමු. එම චිත්ත ආවේගයන් පාලනය කර ගනිමින් මිනිසා ඉහත සඳහන් කරුණු වෙත යොමු විය යුතු වෙයි. විශේෂයෙන්ම කුසගින්න පිපාසය හා ලිංගික උත්තේජනය වැනි කටයුතු වලදී මිනිසා අනිවාර්යයෙන්ම සම්මා මග පෙන්වීමක් අනුව කටයුතු කළ යුතු වෙයි. එසේ නොවුවහොත් එය විශාල සමාජ ප්‍රශ්නයක් බවට පත්වීම වැළැක්විය විය හැකි කරුණක් නොවනු ඇත. මෙහිදීත් අප

අවධාරණය කරන්නේ මිනිසා අනිවාර්යයෙන්ම මග පෙන්වීමක අවශ්‍යතාව ඇති අයෙකු ලෙසය.

මිනිසා සත්ව ලෝකයේ උසස්ම සත්වයා වන්නට නම් අනිවාර්යයෙන්ම එම උසස් භාවය සාධාරණීය කරවන මිනිසාට පමණක් සුවිශේෂී වූ ලක්ෂණ මිනිසාට තිබිය යුතුය. මෙම කරුණු විග්‍රහ කර ඇති අයුරු විමසා බලමු.

මිනිසා සහ සත්වයා අතර අසමානකම් මොනවාද?

1. විචාර බුද්ධිය,
2. තෝරා ගැනීමේ නිදහස,
3. හෘද සාක්ෂිය මත පදනම් වූ හරි වැරදි (සම්මා හා අසම්මා) ක්‍රියා පිළිබඳ හැඟීම,
4. (ලැජ්ජාභය මත පදනම් වූ) සඳාචාරය,
5. මිහිතලය ඇතුළුව මුළුමනක් විශ්වයෙහිම ගුප්ත හා පාලන අධිකාරී බලයක් ඇත යන කරුණු මිනිසාට පමණක් සුවිශේෂීය.

මෙම හේතු නිසාම මිනිසාට ඉතා පළල් පරාසයක් තුළ සුදනන් හෝ දුදනන් වීමට හැකියාවක් ඇත. තෝරා ගැනීමේ නිදහස වැනි කරුණු සත්ව ලෝකයේ සාමාජිකයින්ට අදාළ නොවන්නක් වන අතර උන්ගේ ජීවිතය සකස් වී ඇත්තේ පූර්ව ජන්ම සැලැස්මක් අනුවය. මෙම සියලු කරුණු අපට නැවත නැවත අවධාරණය කර සිටින්නේ මිනිසාගේ විශේෂ ස්වභාවය අනුව ඔහුට පරිපූර්ණත්වයෙන් සපිරි සම්මා විශ්වීය මග පෙන්වීමක් හා ඔහුගේ සිත පාලනය කිරීමේ හැකියාව ඔහුට ලබා දෙන පාලකයෙකුගේ අවශ්‍යතාව නොවේද? ඉහත කරුණු වලින් මිනිසාගේ ජීවිතයට සෘජුවම බලපාන සාධකය වන්නේ ඔහුටම සුවිශේෂී වූ සදාචාරයයි. මිනිසාට පමණක් උරුම අනෙකුත් සාධක ඔහුගේ සදාචාරාත්මක ජීවිතය පෝෂණය කරන්නට අනුබල දෙන ප්‍රධාන මාර්ගයන්ය. දහමක ප්‍රධාන අරමුණ හා ඉලක්කය විය යුත්තේ සත්ව ලක්ෂණයන්ගෙන් උපලක්ෂිත වූ මිනිසාව සදාචාර සම්පන්න ශ්‍රේෂ්ඨත්වය කරා යොමු කරවන නිවැරදි මග පෙන්වීමක් ලබා දීම බව අපගේ මතයයි.

මිනිසා සහ සත්ව ලෝකයේ අනෙකුත් සාමාජිකයින්ට පොදු වූ තවත් වැදගත් සාධකයක් ඇත. එම කරුණ වෙනමම සාකච්ඡා කරන්නට අදහස් කළේ එහි ඇති සුවිශේෂත්වය හේතුවෙනි. ආශාව, තෘෂ්ණාව යන පදයන්ගෙන් විග්‍රහ වන ස්වභාවය මිනිසාටත් අනෙකුත් සත්වයින්ටත් පොදු වුවත් සත්වයින් ගේ තෘෂ්ණාවේ සීමාවක් ඇති බව ඔවුන්ගේ හැසිරීම් නිරීක්ෂණය කිරීමෙන් අපට පැහැදිලිව දැක ගත හැක. නමුත් පාලනයකින් තොරව මුදා හැරිය විට මිනිසාගේ තෘෂ්ණාවේ සීමාව කොතනදැයි දැනගැනීම ඉතාමත්ම අපහසු කාර්යයකි.

“සැබැවින්ම ඔහු (මිනිසා) සම්පත් කෙරෙහි ඉතා දැඩි වූ ආශාවකින් (තෘෂ්ණාවකින්) යුක්ත වූ වෙකි.” (අල් කුර්ආනය 100 : 8)

මිනිසාගේ මූලික ස්වභාවය මෙම අල් කුර්ආන් වාක්‍ය අපට පැහැදිලි කර දෙයි. තෘෂ්ණාව සහමුලින්ම ඉවත් කර ගැනීමක් පිළිබඳව අපට කරුණු ඉදිරිපත් කිරීමක් අල් කුර්ආනයේ දක්නට නොමැති බවයි අපගේ මතය වන්නේ. නමුත් අකුසලයට නැඹුරු වූ අයහ ආසාවන් පාලනය කර ගැනීම පිණිස ඉස්ලාමය තුළ අති විශාල ඉගැන්වීම් සම්භාරයක් ඇත.

මෙම අති වැදගත් මාතෘකාව පිළිබඳව කිතුනු හා බුදු දහමේ ඉගැන්වීම් කෙරෙහි ද අපගේ අවධානය යොමු කරමු.

“තවද, සියලු ආකාර තණ්හාවලින් පරෙස්සම් වෙන්නට බලාගන්න; මනුෂ්‍යයෙකුට කොතරම් දේපළ තිබුණත් ඔහුගේ ජීවිතය ඒ පිට රඳා නැතැයි ඔවුන්ට වදාළ සේක” (ශුද්ධ බයිබලය - ශුද්ධවර ලුක් 12 : 15)

මිනිසාගේ යහ පැවැත්ම උදෙසා වූ ඉතා වැදගත් උපදේශයක් ලෙස මෙය අපට පිළි ගත හැකි ය. මෙහි තෘෂ්ණාවෙන් පරෙස්සම් වන ලෙස උපදෙස් දී ඇති අතර එය සහමුලින්ම නැති කර ගැනීම පිළිබඳ ව අදහසක් අන්තර්ගත වී නොමැත.

බුදු දහමේ මතය ද විමසා බලමු. බුදු දහමේ පදනම ලෙස සැලකෙන චතුරාර්ය සත්‍යයේ තෘෂ්ණාව සහමුලින්ම ඉවත්කර ගැනීම නිර්වාන මාර්ගය ට අවතීර්ණ වීමට අත්‍යවශ්‍ය සාධකයක් ලෙස දක්වා ඇත.

“චතුරාර්ය සත්‍යය අවබෝධයට අසමත් වීම නිසා අපි ඉපදීම හා මරණ සංඛ්‍යාත සංසාර චක්‍රයෙහි ගැලී නො නැවතී ඒ වටා යමින් සිටින බැව් බුදු රදුන් වදාරා ඇත. පළමුවන ධර්ම දේශනාව වූ ධම්මචක්කජ්ජවත්තන සූත්‍රයේ බරණැස මිගදායේ පස් වග මහණුන්ට චතුරාර්ය සත්‍යය හා ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය දෙසූ සේක.” (ආචාර්ය කිරිින්දේ ධම්මානන්ද මහානාහිමි - “බෞද්ධ විශ්වාස විමර්ශනය” - 88 වැනි පිටුව)

“සිතෙන් තෘෂ්ණාව මුලිනුපුටා දැමිය යුතුය. මෙය තුන් වන ආර්ය සත්‍යය යි. තෘෂ්ණාව නැති කළ තත්ත්වය නිර්වාණය නම් වේ. නිබ්බාණ යන පදය සැදී ඇත්තේ නි + වාණ සන්ධි වීමෙනි. මෙහි අරුත තණහාවෙන් නික්මීම හෝ තෘෂ්ණාවේ අවසානය යනුයි. මෙය දුකින් මිදුණු යළි ඉපදීමෙන් තොර තත්ත්වයකි, ඉපදීම, ජරාව, මරණය, යන නීති වලට යටත් නොවන තත්ත්වයකි.” (ආචාර්ය කිරිින්දේ ධම්මානන්ද මහානාහිමි - “බෞද්ධ විශ්වාස විමර්ශනය” - 91 වැනි පිටුව)

“ඉදුරන් හා ගැටීම නිසා අරමුණු වලට අනුව තමා කෙරෙහි තෘෂ්ණාව ඇතිවෙනවා. මෙසේ භවයට බැඳෙනවා. කර්ම කරනවා. ඒ හේතුවෙන් ඊළඟ

අත්හවේදීන් උපදිනවා. එසේ උපන් විටද අවිද්‍යාව දුරු නොකළහොත් තණ්හාව ඇති වෙනවා. එවිට කර්ම කරනවා. එහි එල වශයෙන් ඊළඟ ආත්මයේදී ද උපදිනවා.” (බළන්ගොඩ ආනන්ද මෛත්‍රෙය මහ නා හිමි - බුදුසරණ - අන්තර්ජාල කලාපය - 2013 මැයි 9 වැනිදා)

ඉහත මතයන් පිළිබඳව විමසීමක යෙදෙන්නට අපි ඔබට ආරාධනා කරන්නෙමු. සංක්ෂිප්ත වශයෙන් මෙම අදහස් පහතින් දක්වා ඇත්තෙමු.

1. චතුරාර්ය සත්‍යයේ තුන් වන ආර්ය සත්‍යය සිතින් තෘෂ්ණාව මුලිනුපුටා දැමීමය.
2. තෘෂ්ණාව මුලිනුපුටා දැමීමකින් තොරව නිර්වානගාමී විය නොහැක.
3. නිර්වාණගාමී නොවන තත්වයේ භවයෙන් නොමිදී සංසාර චක්‍රයේ යළි යළිත් ඉපදීම සිදු වෙයි.

මෙම මතය අනුව සිතින් තෘෂ්ණාව මුලිනුපුටා දැමීම බුදු දහමේ ඉතාමත්ම වැදගත් ඉගැන්වීමක් බව දැක්වේ. චර්තමාන කායික විද්‍යාඥයින්ගේ හා මනෝ විශ්ලේෂකයින්ගේ මතය වී ඇත්තේ තෘෂ්ණාව මුලිනුපුටා දැමීම සාක්ෂාත් කර ගැනීම මිනිස්

හැකියාවන්ගෙන් පරිබාහිර වූ කාර්යයක් ලෙසය. මිනිසා කළ යුතු මෙන්ම ඔහුට කළ හැකි ක්‍රියාව වන්නේ තෘෂ්ණාව පාලනය කර කුසල් හා යහකම පදනම් කර ගෙන කටයුතු කිරීම දෙසට නැඹුරු වීමය. තෘෂ්ණාව පුනර්භවයට හේතු වන බව ඉහතින් දක්වා ඇති හෙයින් මේ පිළිබඳව “මිත්‍යා ප්‍රාතිහාර්ය නැති වූද දහම” නමැති ග්‍රන්ථයෙන් කොටසක් උපුටා දක්වන්නට කැමැත්තෙමු. දහම් විවේචනය කිරීම, කිසිසේත්ම අපගේ අරමුණ නොවුවද, දහමක එක් ඉගැන්වීමක් පිළිබඳව එම දහම තුළම ඇති මතවාදයන් ගෙන හැර දැක්වීම තුළින් නිවැරදි මතයකට එළඹෙන්නට අපට පහසු වේ යැයි විශ්වාස කරන හෙයින් මෙම අදහස් ඉදිරිපත් කරන්නෙමු.

“බ්‍රහ්මාගම ඇදහූ පවුල් වලින් බුද්ධාගම වැලඳ ගත් ඉන්දීය ජනයා ට ‘ආත්මය’ හා ඊට පසු පස එන පුනරුත්පත්තිය අත්හළ නොහැකි විය. බුදුන් වහන්සේ ‘ආත්මය’ ප්‍රතික්ෂේප කළ විට මේ බෞද්ධයින්ට එය තවදුරටත් දේශනා කිරීමට නොහැකි විය. එහෙත් පුනරුත්පත්තිය අත හැරීමට තුපුළුවන් වූ බැවින් මරණින් මතු උපදින ‘ආත්මය’ වෙනුවට ‘චුති සිත’ ආදේශ කළ බව පෙනේ. ‘චුති

සිත' යනු මැරුණ අයගේ අවසාන සිත ඔහුගේ ශරීරයෙන් වෙන් වී පිටවී යන සිතය. එය නැවත සත්ව කුසක හෝ වෙනත් ලෝකයක උපත ලබයි. එසේ වන්නේ මළගිය ඇත්තාගේ පිත හෝ පව අනුව බව පවසති. චුති සිත ඔහුගේ පින් පව් අනුව සුදුසු තැනක් සොයා ගොස් ඊට සුදුසු මව් කුසක පිළිසිඳ ගනියි. එය සතර අපායේ, දෙව්ලොව, හෝ මිනිස් ලොව විය හැකිය. දෙව්ලොව නම් මව් කුසේ පිළිසිඳ ගැනීමක් නැත. එහි සිදු වන්නේ 'ඔපපාතික' උපතකි. එනම් පහළ වීමකි. මේ 'චුති සිත' නැවත පිළිසිඳ ගන්නේ මැරුණ මොහොතේ ම බව ගරු නාරද හිමියෝ පවසා තිබේ.

(ආචාර්ය කිරින්දේ ධම්මානන්ද - සිංගප්පූරුවේ හා මැලේසියාවේ හිටපු සංඝ නායක හිමිපාණන් විසින් රචිත 'බෞද්ධ විශ්වාස විමර්ශනය' නම් ග්‍රන්ථය “පුනර්භවය පිළිබඳ තේරුම් ගැනීමට අපහසු තවත් කරුණක් නම් පුනර්භවය සිදුවීම එක් වරම සිදු වන්නක්ද? නැද්ද? යන්නයි. බෞද්ධ ආචාර්යවරයන් අතර පවා මත භේදයට ලක් වී ඇති කරුණකි මෙය. අභිධර්මයේ සඳහන් වන්නේ ජරතිසන්ධිය සත්වයෙකුගේ මරණය සිදුවීමත් සමගම අතර මැදි

තත්වයක් නොමැතිව සිදුවන්නක් බවයි.” - 119 වැනි පිටුව)

තවත් විද්වතුන් පවසන්නේ එය සුදුසු ස්ථානයක් ලැබෙන තෙක් ‘ගන්ධබ්බයා’ වශයෙන් කල් ගත කරන බවය. බුදුන් වහන්සේ මේ ගැන යමක් දෙසා තිබුණා නම් අද අප අතර වසන පඩිවරුන්ට මත දෙකක් තිබිය නොහැකිය. ‘ගන්ධබ්බ’ මතය මුලින් දහමට ඇතුළත් වූයේ ‘සර්වස්තවාදීන්’ගේ දර්ශනයක් ලෙස බව ධර්මය පිළිබඳ ඉතිහාසඥයෝ පවසති. පුනරුත්පත්තිය ගැන දේශනා නොකළ බුදුහු ‘ගන්ධබ්බයා’ ගැන හෝ ‘චුති සිත’ ගැන හෝ දේශනා කරයි ද යන සැකය මතු වේ. මේ හැර තවත් ප්‍රශ්නයක් මතු වේ. ජීවත් ව සිටින මිනිසාට තම සිත ඤාණිකව ඕනෑම තැනකට යැවිය හැකිය. ළඟපාතට හෝ ඇමෙරිකාව වැනි රටකට හෝ ඉරට හඳට හෝ ඇන්ඩරොමිඩා තාරකා මණ්ඩලයට හෝ යැවිය හැකිය. මරණින් පසු ‘චුති සිත’ යවන්නේ කවුද? ඊට සුදුසු තැන සොයා ගන්නේ පින් පව් අනුව යැයි අප සභරුවන පවසන විට අප ද ප්‍රශ්න කිරීමෙන් තොරව පිළිගනිමු. මෙය පිළිගන්නේ අන්ධ විශ්වාසයෙන් නොවේද? මෙය විශ්වාස කිරීමට අපට සාධක තිබේද?

තවද ‘චුති සිත’ යනු සිතකි. කයක් නැති කළ සිත පවතින්නේ කෙසේද යන ප්‍රශ්නය ද මතු වේ. බුද්ධ දේශනාව අනුව හා වර්තමාන විද්‍යාව අනුව සිතක් ඇති වන්නේ කයක් මතය. ‘නාමරූප පච්චයා විඤ්ඤාණ’ විය යුතුය. එහෙත් වත්මන් පටිච්ච සමුප්පාදයේ (බෞද්ධ හේතු එළ වාදයේ) දැක්වෙන්නේ ‘විඤ්ඤාණ පච්චයා නාමරූප’ වශයෙනි. මෙහි සත්‍යතාවක් තිබේද? යන්න ගැනද සලකා බැලිය යුතු ය. මහා නිදාන සූත්‍රයේ (දීඝ නිකාය) දැක්වෙන්නේ මෙසේය. ‘ආනන්ද, ඔබගෙන් යමෙකු විඤ්ඤාණයට හේතු වන්නේ කුමක්දැයි විමසුවහොත් ඔබ පිළිතුරු දිය යුත්තේ ඊට හේතුව වන්නේ ද, මුල් වන්නේ ද, උපත වශයෙන් සැලකෙන්නේ ද නාම රූප බවයි’. මහා සුදස්සන සූත්‍රයේ හා මහා පුත්තව සූත්‍රයෙහි ද මෙසේ ම පැවසේ. සාමාන්‍ය බුද්ධිය අනුව වුවද කයක් නැති තැන සිත තිබෙන්නේ කෙසේ ද කොතැන ද යන ප්‍රශ්නය මතු වේ. වත්මන් පටිච්ච සමුප්පාදය උගන්වන්නේ මීට හාත්පසින් විරුද්ධ දෙයකි.” (“මිත්‍යා ප්‍රාතිහාර්ය නැති බුදු දහම” - කේ. එස්. පලිහක්කාර - විශ්‍රාම ලත් අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂක - 147/148 වැනි පිටු.)

අපට ඉහත අදහස් දැක්වීම සිදු කරන්නට වූයේ තෘෂ්ණාව පිළිබඳව දහම් හි දක්වා ඇති මතයන් පිළිබඳව සාකච්ඡා කිරීමට අවතීර්ණ වීම හේතුවෙනි. මිනිසාගේ තෘෂ්ණාව පාලනය කිරීමට ඔහුට නිවැරදි මග පෙන්වීමක් හා ඔහුගේ සිත ඔහුටම පාලනය කර ගත හැකි ආකාරයට උපකාරී විය හැකි පාලකයෙකු ගේ අවශ්‍යතාව නැවතත් මතු වෙයි. එහෙයින් ඔහුගේ පාලකයා පිළිබඳ අදහස් කිහිපයක් විමසා බලමු.

භෞතික බලගතු පාලකයෙකුගෙන් සිදුවන්නේ ඔහුට උරුම තෝරා ගැනීමේ නිදහස හා අනෙකුත් සුවිශේෂී ලක්ෂණ අර්ථ විරහිත වී ගොස් ඔහු යාන්ත්‍රික තත්වයකට පත් වීම පමණි. භෞතික පාලකයෙකුට මිනිසාගේ ක්‍රියාවන්ගේ උල්පත වූ මනස පාලනය කළ නොහැක.

ඔහුගේ පාලකයා කෙසේ විය යුතු ද යත්:

ඔහු පාර භෞතික විය යුතුයි, සර්වඥ විය යුතුයි, සර්ව බලධාරී විය යුතුයි, විශ්වයේම පරමාධිපති විය යුතුයි, පරම කරුණාහරිත විය යුතුයි, සර්ව ශ්‍රාවක හා සර්ව දෘෂ්ටික විය යුතුයි, මිනිසාට නිවැරදි මග පෙන්වීම

ලබා දෙන්නා විය යුතුයි, මරණින් මතු ලෝකයේ මිනිසාට විපාක දීමේ පූර්ණ බලය ඇත්තා විය යුතුයි. මෙවන් ගුණාංග නොමැති පාලකයෙකු පිළිබඳ විස්වාශයෙන් මිනිසාට ලැබිය හැකි කිසිම යහපතක් තිබිය නොහැක.

මෙවන් විශ්වාසයකින් ඇති යහපත:

මිනිස් නිර්මාණයේ මූලික පරමාර්ථය සාක්ෂාත් කර ගැනීමක්.

මෙම අවනත භාවය, කීකරුවීම, වහල්භාවය නිසා ලොව ඇති බලය, නිලය, ධනය වැනි කිසිම අධිකාරි සාධකයන් ඉදිරියේ වහල් නොවී මිනිස්කමේ අභිමානය රැක ගෙන නිහතමානීව ජීවත් වීමට ඇති හැකියාව.

ජීවිතයේ අභාග්‍ය දැ සිදු වූ විට සිත තැන්පත්ව තබා ගැනීමේ හැකියාව. සිය දිවි නසා ගැනීමේ තත්වයට නොයෑම.

තම අධිපතිට පමණක් වහල්භාවය ඇති කර ගෙන තිබෙන හෙයින් ඔහුගේ නියමයන්ට හා මග

පෙන්වීමට අනුකූලව ජීවිතය සකස් කර ගැනීමට නිරන්තරව වෙර දැරීම.

වහලාගේ වගකීම තම පරමාධිපතිගේ අණට අනුකූල වීම, ඔහුට ගෞරව කිරීම, අසීමිත ආදරයක් හා ඇල්මක් ඇති කර ගැනීම, නිරතුරුව තුනි පිදීම.

තම ස්වාමියාට රහසින් කිසිවක් කරන්නට නොහැකි බව අවබෝධ කර ගන්නා හෙයින් බහු වර්තයෙන් මිදී ඒකීය යහ වර්තයක් ගොඩ නඟා ගැනීමට නිරතුරුව වෙහෙසීම.

එවන් පාලකයෙකු පිළිබඳ විශ්වාසය තහවුරු කර ගත් අයෙකු නොමග යා හැකිද?

මෙම පාලකයා සත්‍යයක්ද නැතිනම් මිත්‍යාවක්ද?
මෙම මාතෘකාවද අපි, විශ්වාසය පමණක් නොව,
යථාර්තය, බුද්ධිය, විචාරය හා නුතන විද්‍යාව ද
පදනම් කරගෙන සාකච්ඡා කරමු.

“තම තෘෂ්ණාව තමන්ගේ දෙවිඳුන් වශයෙන් පත්කර ගන්නන් ව ඔබ දැක තිබේ ද? (නබිවරය) ඔබ ඔහුට ආරක්ෂකයෙකු වශයෙන් සිටින්නෙහි ද? ඔවුන්ගෙන් බහුතරය සවන් දෙන්නන් හෝ සිත්තන්නන් වශයෙන්

සිටින බව ඔබ සිතන්නෙහි ද? ඔවුන් තිරිසනුන් මිස
අන් කිසිවක් නැත. සැබවින්ම ඔවුන් (තිරිසනුන්ට
වඩා) ඉතාමත් නොමග ගියවුන් වශයෙන්
සිටින්නෝය.”(අල් කුර්ආන් 25:43-44)

“කවරුන් තමන්ව (තම වෛතසිකය) පාරිශුද්ධ කර
ගත්තේද ඔහු නියත වශයෙන්ම ජයග්‍රහණය කළේය.
කවරුන් එය අපිරිසිදු කර ගත්තේද ඔහු නියත
වශයෙන්ම අලාභ කර ගත්තේය”(අල් කුර්ආන් 91:9-
10)

“කවුරුන් දෙවිඳුන් අභියස පෙනී සිටීම ගැන බිය වී
ඉතාමත් පහත් ආශාවන්ගෙන් ඇත්වී තමන්ව වළක්වා
ගත්තේද ඔහු ළඟාකර ගන්නා ස්ථානය නියත
වශයෙන්ම ස්වර්ගයයි.”(අල් කුර්ආන් 79: 40-41).

"සත්‍යය" ගවේෂණයකට

ආරාධනා (4)

ජීවිතය යනු ක්‍රියාකාරකම්ය. සියලු ක්‍රියාකාරකම් සමග එක්තරා ප්‍රමාණයක ගැටලු හා ප්‍රශ්න ඇදී ඇත. මිනිස් ජීවිතයේ සාර්ථකත්වය අත්පත් කර ගැනීම උදෙසා මෙම ගැටලු හා ප්‍රශ්න සාර්ථක අයුරින් විසඳීමට මිනිසා වෙහෙසෙමින් සිටියි. මිනිස් ජීවිතයේ ප්‍රශ්න පිළිබඳව ඉතා පළල් කෝණයකින් විමසන විට ඒවා කොටස් දෙකකට වර්ග කළ හැක. මෙම පළල් වර්ගීකරණය අනුව මිනිසාගේ ප්‍රශ්න ලෞකික ජීවිතයේ ප්‍රශ්න හා ලෝකෝත්තර ජීවිතයේ ප්‍රශ්න වශයෙන් බෙදා වෙන් කළ හැක.

ලෞකික ජීවිතයේ මිනිසා මුහුණ පාන ප්‍රශ්න අතුරින්, සෞඛ්‍යය, අධ්‍යාපනය, ජීවනෝපාය, පවුල් ජීවිතය, සමාජ සම්බන්ධතාවන්, පරිපාලනය, රාජ්‍යය පාලනය, නීතිය හා අධිකරණමය කටයුතු මෙන්ම ජාත්‍යන්තර සම්බන්ධතාවන් ආදී ක්ෂේත්‍රයන්ගෙන් මතු වන කරුණු වැදගත් ස්ථානයක් ගනියි. මිහිතලය මත ජීවත් වන සෑම මිනිසෙකුටම කුමන අයුරකින් හෝ මෙවන්

ප්‍රශ්නයන්ට මුහුණ දීමට සිදුවීම වැළැක්විය විය හැකි කරුණක් නොවේ. මෙවන් ප්‍රශ්නයන් පිළිබඳව විසඳුම් සෙවීමේදී මිනිසා දක්වන ප්‍රායෝගිකත්වය, කාර්යක්ෂමතාව හා බුද්ධි ගෝචර භාවය මත මිනිසාගේ සාර්ථකත්වයේ මිනුම් දණ්ඩ සැකසී ඇත.

ලෝකෝත්තර ජීවිතය පිළිබඳව මිනිස් සිතේ ප්‍රශ්න මතු වන්නට ආරම්භ වන්නේ වයසින් එක්තරා ප්‍රමාණයකට මුහුකුරා යෑමෙන් පසුව ලබන බුද්ධියේ පරිණතයන් සමගය. මෙම අති වැදගත් ප්‍රශ්නය පිළිබඳව අවාසනාවට බහුතරයකින් අප දැක ඇත්තේ කිසිදු බුද්ධිමය ව්‍යායාමයකින් තොරව දෙමව්පියන්ගේ පිළිවෙත් අන්ධානුකරණය කිරීමකි. අපට අවශ්‍යතාව තිබේ නම් ලෞකික ජීවිතයේ සිදු වන වැරදි නිවැරදි කරගන්නටත්, එලෙසම අකුසලයන්ට ප්‍රතිකර්ම යොදා ගන්නටත් අවස්ථාවන් විවෘතව ඇත. මෙවන් අවස්ථාවක් ලෝකෝත්තර ජීවිතයේ තිබේ යැයි කිසිම දහමක් උගන්වන්නේ නැත. ලෝකෝත්තර ජීවිතය අපගේ ලෞකික ජීවිතයේ එල නෙළාගන්නා ස්ථානය ලෙසයි අප දකින්නේ. ලෝකෝත්තර නැතිනම් මරණින් මතු ජීවිතයක් සැබැවින්ම තිබේ ද? මරණින් මතු ජීවිතයක

අවශ්‍යතාව කුමක් ද? අප මෙම කරුණු කෙරෙහි ද අවධානය යොමු කළ යුතු ව ඇත.

සෑම දහමක්ම මරණින් මතු ජීවිතයක් ගැන විශ්වාස කරයි. මරණින් මතු ජීවිතය සත්‍යය බව පිළිගැනීමට අවශ්‍ය වන සහේතුක සාධක කිහිපයක් ඇත. අප මෙම ලිපි පෙළේ ආරම්භයේදී සාකච්ඡා කළ පරිදි සදාචාරය මිනිසාට පමණක් උරුම වූ සුවිශේෂී වූ ලක්ෂණයකි. සදාචාරාත්මක ජීවිතයක් ගත කිරීම සඳහා මිනිසා විසින් විවිධ ආකාරයේ දුරාවාරාත්මක ක්‍රියාවන්ගෙන් ඉවත් විය යුතු වෙයි. නමුත් මෙම දුරාවාරයන් තුළ ක්ෂණික හා තාවකාලික චින්දනයක් හා තෘප්තියක් ඇති බව අපි දනිමු. මිනිසා චින්දනයට හා තෘප්තියට ආශා කරයි. මෙම ආශාවන් විසින් මතු කරන්නා වූ දිරිගැන්වීම් වලට වහල් නොවී සාරධර්ම රකිමින් කටයුතු කිරීම සඳහා විශේෂිත වූ ප්‍රයත්නයක මිනිසාට නියැලෙන්නට සිදු වේ. අනිවාර්යෙන්ම මෙම අධිෂ්ඨානශීලී ප්‍රයත්නය සඳහා යහ විපාක ප්‍රදානය කිරීමක් මිනිසාට සිදු විය යුතුය. එසේ නිරන්තර යහ විපාක ප්‍රදානය කිරීමක් කෙරෙහි විශ්වාසය තැබීමෙන් මිනිසාගේ යහ ක්‍රියාවන් සඳහා වූ නැඹුරුව වඩා ශක්තිමත් වනු ඇත. මෙම යහ විපාක ප්‍රදානය කිරීම

මිනිසාගේ මිහිතලය මත වූ ජීවිතයේ දි සිදුවන්නක් නොවේ. එලෙසින්ම දුරාවාරයෙ හි නියැලෙමින් තම හැගීම් වලට වහල් වී කටයුතු කරන්නාට ද විපාක අත්කර දීමක් සිදු විය යුතුය. මෙයද මිහිතලය මත වූ මිනිසාගේ ජීවිතයේ දි නිසි පරිදි සිදුවන්නක් නොවේ. ඇතැම් දුරාවාර කටයුතු වැළැක්වීම සඳහා මිනිසා විසින් නීති සකස් කර තිබුණද මේවා නිසි පරිදි ක්‍රියාත්මක නොවන බවද අපි ඉතා හොඳින් දන්නෙමු. එහෙයින් මිනිසාගේ සදාචාරාත්මක ජීවිතයට දිරිදෙන ඔහුට ඒ සඳහා මානසිකව හා කායිකව උනන්දු කරවන හා පොලඹවන ආකාරයේ නිශ්චිත ව තම යහ ජීවිතය සඳහා යහ විපාක ලබා දෙන තැනක් අනිවාර්යයෙන්ම තිබිය යුතුය. මෙය නිසි ලෙස මිහිතලය මත වූ ජීවිතයේ දි සිදු නොවන නිසා මරණින් මතු ජීවිතයේදි පරම සාධාරණිය විනිශ්චයකින් පසු මිනිසාට යහ විපාක ප්‍රදානය කිරීමක් පිළිබඳව ඔහු විශ්වාස කරයි. මෙම විශ්වාසය නොමැති නම් මිනිසාගේ මිහිතලය මත වූ සදාචාරාත්මක ජීවන සංකල්පය සහමුලින්ම බිඳී යන්නට ඉඩ තිබේ. එලෙසින්ම දුරාවාරයෙ හි යෙදෙන්නන්ට ද ඔවුන්ව එයින් වළක්වාලන ආකාරයේ විපාක දීමක් සිදු නොවුවහොත් දුරාවාරය

රජයන මිනිස් සමාජයක් බවට අප පත් වනු නියතය. අද ලොව සිදුවෙමින් පවතින්නේ මිනිසා මරණින් මතු විපාක අත් විඳින්නට සිදු වන තත්ත්වය අමතක කොට තාවකාලික ආස්වාදය හා තෘප්තිය පසුපස දිව යමින් මුළු මහත් මිනිස් සමාජයම තිරිසන් පිරිසක් බවට පත් කරන්නට කටයුතු කරමින් සිටීමයි.

“(නබ්වරයාණෙනි) තම ආශාවන් (තෘෂ්ණාවන්) තමන්ගේ දෙවිද්වන් වශයෙන් කවරුන් පත්කර ගත්තේද ඔහුව නුඹ දුටුවෙහිද? නුඹ ඔහුට ආරක්ෂකයෙකු ලෙස සිටින්නෙහිද? ඔවුන්ගෙන් වැඩි දෙනෙකු (නුඹගේ මග පෙන්වීම් වලට) සවන් දෙන්නේ යැයි ද නැත හොත් එය වටහා ගන්නේ යැයි ද නුඹ සිතන්නෙහිද? ඔවුන් තිරිසනුන් ලෙස මිස වෙන කිසිවක් නොමැත. නැත, ඔවුන් (තිරිසනුන්ට වඩා) ඉතාමත් නොමග ගිය වූන් ලෙස සිටින්නන් ය”. (අල් කුර්ආන් 25 වන පරිච්ඡේදය -43/44 වාක්‍යයන්)

මෙයින් අදහස් වන්නේ තම සිතෙ හි උත්පාදනය වන්නා වූ පහත් හා දුරාවාර හැඟීම් වලට යටත් වන්නා නියත වශයෙන්ම තිරිසනුන්ට වඩා පහත් තත්ත්වයකට පත් වන බවය. මෙම තත්ත්වය වෙනස් කරන්නට නම් මිනිසාගේ සිත් සතන්හි මරණින් මතු

ජීවිතයක් ඇති බවත් එහිදී තමන්ගේ මිහිතලය මත වූ ජීවිතයේ සියලු ක්‍රියාවන් සඳහා විපාක විඳින්නට සිදු වන බවත් ඔහුට ඒත්තු ගැන්විය යුතුය. මරණින් මතු ජීවිතය පිළිබඳව විශ්වාසය නිශ්චිත වශයෙන්ම මිනිසාට නිවැරදි විශ්වාසයකින් හා යහ ක්‍රියාවන්ගෙන් පරිපූර්ණ වූ අයෙකු බවට පත් කරන්නට මග සලස්වයි.

අනිත් අතින් අපරාධය හා දඬුවම පිළිබඳ නීති රීති මිහිතලය මත ඇත. එක් අයෙකු මරා දැමුවෙකුටත් මිනිසුන් හැට ලක්ෂයකට වඩා මරා දැමූ හිටිලර්ටත් උපරිමයෙන් දිය හැකි වන්නේ එක හා සමාන මරණ දඬුවමක් පමණි. තමන් කළ වරදේ ප්‍රමාණය අනුව මෙම දඬුවමේ සාධාරණත්වයක් නොමැති බව ඕනෑම අයෙකුට වැටහෙනු ඇත. එහෙයින් තම වරදේ ප්‍රමාණය අනුව දඬුවම් ලබා දෙන තැනක් තිබිය යුතු බවට පිළිගැනීමට මිනිසාට අපහසුතාවක් තිබිය නොහැක. එයද සිදු විය හැක්කේ මරණින් මතු ජීවිතයේ පමණක් බව අපට පිළිගන්නට සිදු වේ. එයට ප්‍රධාන හේතුව පරම සාධාරණිය යුක්තිය පසිඳලීමේ පිළිවෙතක් සකස් කිරීමේ හැකියාව මිනිසාගේ ශක්තියට පරිබාහිර වුවක් වන අතර පවතින පිළිවෙත්

ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී වුවද මිනිසාටම ආවේණික වූ බොහෝ දුර්වලතාවන් හේතුවෙන්ම එහි සර්ව පරිපූර්ණ සාර්ථකත්වයක් සහතික කළ නොහැකි තත්වයක් උදා වී ඇති බව සක්සුදක් සේ පැහැදිලිය.

මෙම දඩුවම් දීම සඳහා සියලුම දහම් අපායක් පිළිබඳ සංකල්පයක් ඉදිරිපත් කොට ඇත. මෙය පාරභෞතික සංකල්පයකි. අවාසනාවට ඇතැම් දහම් මෙම පාරභෞතික සංකල්පය භෞතික එකක් බවට පත් කොට ඇත. අපාය පිහිටා ඇත්තේ පොළොව යට මෙතරම් ගැඹුරකින් බව පවසන විට එය භෞතික තත්ත්වයට පත් වෙයි. මේ හේතුවෙන් ම මිනිසාගේ සදාචාර සම්පන්න ජීවිතයට බෙහෙවින් උපකාරී වන සාධකයක් වූ මරණින් මතු ජීවිතය අර්ථ ශූන්‍ය දෙයක් බවට පත් ව ඇත.

“සත්ව ඝාතනාදී අකුසල කර්ම පථයන් කළා වූ සත්වයන්ට ප්‍රති සන්ධිය ලබා දෙන නිරය සංජීවයයි. මේ නිරය මහ පොළොවෙහි සිට යොදුන් 75000 ක් යටින් පිහිටියේය. (කර්මය හා විපාකය -අභිධර්ම විශාරද ලසන්ත රත්න ගොඩ- 19 වැනි පිටුව)”

“කාම ධාතු වේ යට සීමාව අවිච්ඡි මහා නරකය සැටියටත් උඩ සීමාව පරනිර්මිත වසවර්ති දිව්‍යලෝකය සැටියටත් දක්වා තිබීමෙන් පෙනෙන්නේ නරකයන් මිනිස් ලොවින් යට තිබෙන ඒවා බවය. බෞද්ධාචාර්යවරයන් විසින් පිළිගන්නේ නරකයන් මිනිස් ලොවින් යට පොළොව තුළ ඇති සැටියටය. ලෝ තතු විස්තර කරන බෞද්ධ ග්‍රන්ථ වල සංජීවාදි නරකයන් එකිනෙකට යටින් පොළොව තුළ පිහිටා ඇති බව දක්වා තිබේ. (ධර්ම විනිශ්චය - මහාචාර්ය රේරුකානේ චන්ද්‍රවිමල මහා නාහිමි 171 වැනි පිටුව)”

පොළොව යට යොදා 75000ක් යන්න පළමුව මෙම මතයේ විද්‍යාත්මක පදනම පිළිබඳව විමසා බලමු. යොදනකට ගව් හතරක් ඇති බවත් ගව්වකට සැතපුම් 4ක් ඇති බවත් දැක් වේ. එහි විස්තර මූලාශ්‍ර සහිතව පහතින් සඳහන් කොට ඇත්තෙමු.

ശ്രീ 4 = ധ്യാന 1

ගම් 1 = සැතපුම් 4

සැතපුම් 16 = යොදුන් 1

යොදුන් 75000 = සැතපුම් 1,200,000

(මූලාශ්‍රය: “ගවුට් - ගව්ට් - දුර මැනීමේ පැරණි මිම්මක්, යොදුනෙන් හතරෙන් පංගුව - සැතපුම් හතරක ප්‍රමාණය” - නිරුත්ති සහිත සිංහල ශබ්ද කෝෂය - ගොඩගේ ප්‍රකාශකයෝ - 396 වැනි පිටුව.)

මේ අනුව පෙනී යන්නේ සංජීවය නමැති තරකය පිහිටා ඇත්තේ පොළොව යට සැතපුම් දොළොස් ලක්ෂයක් ගැඹුරිනි. නමුත් නූතන විද්‍යාත්මක දත්ත අනුව පොළොව යට සැතපුම් 8000ක් ගිය විට නැවතත් අනිත් පැත්තෙන් පොළොව මතු පිටට එන්නට හැකි වෙයි. මෙම හේතූන් නිසා අපාය මිත්‍යා සංකල්පයක් යන නිගමනයට එන්නට අප මිනිසාට උපකාර කරනවා නොවේද? විද්‍යාත්මක සොයා ගැනීම්වලට අනුව ඉහත විග්‍රහ කර ඇති ආකාරයේ අපායක් නිශ්චිත ගැඹුරක පොළොව යට පිහිටා නොමැති බව අපට මැනැවින් අවබෝධ කර ගත හැකි කාරණයක් වෙයි.

මරණින් මතු විපාක විඳින්නට සිදු වන බව නිශ්චිතව විශ්වාස කරන්නා දුරාවාරයෙන් හා අපරාධයන්ගෙන් වැළකී සිටීමට ප්‍රයත්නයක යෙදීම යථාර්ථයකි. නමුත් මරණින් මතු ජීවිතයක් ඇති බව පවසන අතර එය මිත්‍යාවක් හා අවිද්‍යාත්මක එකක් බවට පත් කොට තිබේ නම් වින්දනය හා තෘප්තිය සොයන මිනිසා තිරිංග නොමැතිව දුරාවාරයට හා අපරාධයන්ට යොමු වීම වැළැක්විය හැකි කරුණක් වන්නේ කෙලෙසද?

අනිත් අනිත් තම මරණින් පසු උපදින්නේ තමාම නොවන බවත් තමන්ගේ කුසල් හා අකුසල් හි විපාක විඳින පුද්ගලයා තමා නොවන බවත් උගන්වන්නේ නම් එය කෙසේ නම් මිනිසාගේ මිහිතලය මත වූ ජීවිතයේදී ඔහුව සදාචාර සම්පන්න යහ අයෙකු බවට පත් කර වන්නට උපකාරී වන්නේ දැයි විමසන්නට කැමැත්තෙමු. තමාගේ සියල්ල අනිත්‍ය බවත් තම මරණින් පසු සිදු වන්නේ අනිත්‍ය වූ තමා විනාශ වී ගොස් තමන්ගේ යහ හා අයහ ක්‍රියාවන්ගේ විපාක විඳින සහමුලින්ම වෙන අයෙකු බිහි වීම පමණක් යැයි උගන් වන විට අප ඇදී යන්නේ කුමන දිශාවකටද? තම මරණින් පසු උපදින්නේ තමාම නොවේ නම් වින්දනය හා තෘප්තිය සොයන මිනිසාට තම සිතේ

උපදින සියලු ආශාවන්ට වහල් වී සිමාවකින් තොරව දුරාවාරයේ පසුපස දුව යන්නට දිරි දීමක් මෙයින් සිදුවෙනවා නොවේද?

“මිනිසෙකු මැරී දෙවියෙක්ව උපන්නේ යැයි කියන කල්හි මනුෂ්‍ය ශරීරයෙන් කිසිවක් නොගොස් දෙවි ලොව උපන් දෙවියා ඒ මිනිසාමද? නැතහොත් අනෙකෙක්ද? යනු මෙහිදී නැගිය හැකි ප්‍රශ්නයකි. මිනිසාගේ ශරීරයෙන් පැමිණි කිසිවක් ඒ දෙවියාගේ සන්තානයෙහි නැති බැවින් දෙවියා මිනිසාද නොවේ. දෙවියාගේ ශරීරය ඇසුරු කරමින් පවත්නේ මිනිසාගේ ශරීරය ඇසුරු කරමින් පෙර පැවැති සිත් පරම්පරාවම බැවින් දෙවියා ඒ මිනිසාගෙන් අනෙකක්ද නොවේ”.(පටිච්ච සමුප්පාද විචරණය- මහාවාර්ය රේරුකානේ චන්ද්‍රවිමල මහා නාහිමි 43 පිටුව)”

ඉහත විග්‍රහය ඉතා පැහැදිලිය. තමා මිය ගොස් උපදින නව සත්ත්වයාට තමන්ගෙන් ලැබෙන්නේ තමන්ගේ සිත් පරම්පරාව හෙවත් තමන්ගේ කුසල් අකුසල් පමණි. අන් කිසිම ආකාරයකින් එම නව සත්ත්වයා තමා නොවන බව පැහැදිලි කොට ඇත.

කිතුනු දහමේ ඉගැන්වීම් අනුව තමන්ගේ පාපයන්ට ජේසු තුමා කුරුසියේ ඇණ ගැසීමෙන් කරන ලද ජීවිත පුජාවෙන් වන්දි ගෙවා ඇති බවත් මරණින් මතු ජය ලබන්නට අවශ්‍ය වන්නේ ජේසු තුමාගේ පරිශුද්ධ වන්දි ගෙවීම විශ්වාස කිරීම පමණක් යැයි උගන්වන්නේ නම් එයත් කෙසේ නම් මිනිසාව සාරධර්ම වලින් පිරි ජීවිතයක් ගෙවන්නට දිරිදෙන්නේද කියා විමසා බලන්නට ඔබට ආරාධනා කරන්නට කැමැත්තෙමු. විවිධ දහම් හි ඇති කරුණු අප උපුටා දක්වන්නේ දහම් අපහාසයට ලක් කිරීමේ චේතනාවෙන් නොවන බව ඉතා දැඩි ලෙස අවධාරණය කළ යුතු ව ඇත. ‘සත්‍යය’ පිළිබඳ ගවේෂණයක යෙදෙන විට අවශ්‍ය වන්නේ පටු සීමාවන් තුළ රැඳී විත්ත ආවේගයන්ට මුල් තැනක් දී කටයුතු කරනවාට වඩා ඉදිරිපත් කොට ඇති සාධක පිළිබඳව බුද්ධිමය විමසුමක යෙදීම බව අපගේ නිහතමානී මතයයි.

“එසේ නම්, ජීවමාන දෙවියන් වහන්සේට සේවය කරන පිණිස ඔබගේ හෘදය සාක්ෂිය නිෂ්ඵල ක්‍රියා වලින් පිරිසිදු කරනු ලැබීම, සදාතන ආත්මයාණන් මගින් තමන් ම කැළලක් නැතිව දෙවියන් වහන්සේට

පුජා වූ ක්‍රිස්තුන් වහන්සේගේ ලේ කරණකොටගෙන රිටත් ඉතා වැඩියෙන් පිරිසිදු නොවන්නේද? මේ කරණය නිසා කැඳවනු ලැබුවන්ට සදාතන උරුමයේ පොරොන්දුව ලැබෙන පිණිස උන් වහන්සේ අලුත් ගිවිසුමක මැදහත් කාරයාණෝ වන සේක. එසේ වන්නේ පළමු වන ගිවිසුමේ කාලයේ දී කළ පාප ක්‍රියා වලින් මුදනු ලැබීම පිණිස මරණයක් සිදු වූ බැවිනි.” (ශුද්ධවූ බයිබලය - හෙබ්‍රෙව් 9:14-15).

“ක්‍රිස්තුන් වහන්සේගේ දිවි පිදීම කරණකොටගෙන දෙවියන් වහන්සේගේ වරප්‍රසාද සම්පතේ ප්‍රකාරයට අපට මිදීමත්, පව් කමාවත් ලැබී ඇත.” (ශුද්ධවූ බයිබලය - එපීසවරුන් 1:7).

ඉස්ලාමය මෙයට හාත්පසින්ම වෙනස් වූ ආකාරයකින් මෙම සංකල්පය ඉදිරිපත් කරයි. එය මිනිසාගේ විචාර බුද්ධියට එකඟ විය හැකි මෙන්ම නූතන විද්‍යාත්මක සාධක පදනම් කර ගෙන කරන්නාවූ ඉදිරිපත් කිරීමක් ලෙස ඔබට දැකිය හැකිද යන්න පිළිබඳව කරුණාකර විමසුමක යෙදෙන ලෙස ඉල්ලා සිටින්නට කැමැත්තෙමු. නිවැරදි විශ්වාසය මෙන්ම සදාචාර සම්පන්න ජීවිතයකට ඉස්ලාමීය මරණින් මතු ජීවිතය පිළිබඳව වූ සංකල්පය

දිරිගැන්වීමක් කරන්නේ ද නැද්ද යන්න පිළිබඳව නිගමනය කළ යුතුව ඇත්තේ ඔබමය. පළමුව මරණින් මතු ජීවිතයක් සහතික වශයෙන් ම ඇති බවත් එහි දී මිහිතලය මත කළ ක්‍රියාවන්ට විපාක විදින්නට සිදුවන්නේ ඔබටමය යන අදහස අල් කුර්ආනය අවුරුදු 1400කට පෙර ඉදිරිපත් කර ඇති ආකාරය විමසා බලමු.

“(මිය ගොස් දිරාපත් වී පස් බවට පත් වුණු පසු) ඔහුගේ ඇට සැකිල්ල අපි එක් රැස් (කොට ඔහුව පුනර්නිර්මාණය) නොකරන්නෙමු යැයි මිනිසා සිතන්නෙහිද? නොඑසේය, ඔහුගේ ඇඟිලි තුඩ පවා (පෙර තිබූ ආකාරයෙන්ම) තැබීමට තරම් අපි බලසම්පන්න වන්නෙමු”. (අල්කුර්ආන් 75 පරිච්ඡේදය 2-4 වගන්ති)

මිනිසාගේ සිත් තුළ නළියන නිරන්තර සැකයක්, එනම් තමා මියගොස් දිරාපත් වී පස් බවට පත් වුවායින් පසුව කෙසේ නම් ඔහුව නැවතත් පුනර්නිර්මාණය කරන්නේද යන ප්‍රශ්නය මතු කරමින් මිනිසාට ප්‍රතික්ෂේප කළ නොහැකි ආකාරයේ විද්‍යාත්මක සාක්ෂියක් සහිතව අල් කුර්ආනය පිළිතුරු සපයන ආකාරය සැබැවින්ම සෑම මිනිසෙකුගේම

අවධානයට ලක් විය යුතු කරුණක් බව අපි දකින්නෙමු. මිනිසාගේ ඇඟිලි තුඩ එකිනෙකට වෙනස් බව එනම් එක් අයෙකුගේ ඇඟිලි තුඩ තවත් අයෙකුගේ ඇඟිලි තුඩට සමාන නොවන බව පළමු වරට සොයා ගනු ලැබුවේ 1880දී බ්‍රිතාන්‍ය ජාතික ප්‍රැන්සිස් ගෝල්ඩ් විසිනි. ඇඟිලි තුඩෙහි ඇති මෙම සුවිශේෂත්වය කෙසේ නම් අවුරුදු 1400 කට පෙර පහළ වූ අල් කුර්ආනය අපට දක්වන්නේද යන්න සිතා බැලිය යුතු වැදගත් කරුණක් නොවන්නේද? අපට උපතින්ම ලැබෙන හැඳුනුම් පත ඇඟිලි තුඩයි. එය තමාම බව සනාථ කරන වෙනස් කළ නොහැකි ප්‍රබලතම සාක්ෂියයි. මෙම ප්‍රාතිහාර්යජනක සත්‍යය සමග දෙවිඳුන් මරණින් මතු ජීවිතය පිළිබඳව අපට දන්වන්නේ නම් එම ජීවිතය ප්‍රතික්ෂේප කරන්නට අපට හැකියාවක් තිබේද? අනිත් අනිත් පුනර්නිර්මාණය කරනු ලබන්නේ මියගිය මිනිසාම බව සහතික කරන පණිවිඩයත් මෙම කුර්ආන් වැකිය තුළ ගැබ් වී තිබෙනවා නොවේද? එසේ නම් මිහිතලය මත වූ තමාගේ ජීවිතය සම්බන්ධ ව කෙතරම් දුරට ප්‍රවේශම් විය යුතුද යන්න ගැන අවවාදාත්මක පණිවිඩයක් මෙම කුර්ආන් වැකියෙහි අඩංගු වී තිබේද යන්න ගැන අප අනිවාර්යයෙන්ම සිතා බැලිය යුතු

නොවන්නේද? සදාචාරය සම්බන්ධව අසාර්ථක රටක් යන තත්වය කරා වේගයෙන් ගමන් කරමින් සිටින්නා වූ අපගේ මාතෘ භූමිය අපට හඬ නගා පවසන්නේ කුමක් ද? මත්පැන් පරිභෝජනය, ස්ත්‍රී දූෂණ, ළමා අපචාර, මිනිස් සාතන හා සිය දිවි නසා ගැනීම් වැනි දුරාවාරී ක්‍රියා පිළිබඳව ලෝක වාර්තා පිහිටු වන තත්වයට ආසන්න ව ඇත්තේ කුමක් නිසාද යන්න අප සැවොම සිතා බැලිය යුතු ව තිබෙනවා නොවේද? අප මෙතෙක් අනුගමනය කළ පිළිවෙත් හි අඩුපාඩුවක් පිළිබඳ පැහැදිලි මග සලකුණක් මෙයින් හෙළිදරවු නොවන්නේ ද?

අපාය පිහිටා ඇති ස්ථානය ගැන නිශ්චිත ස්ථානයක් නොකියන අල් කුර්ආනය එය පාරභෞතික වුවත් මිනිසාට අපහසුතාවකින් තොරව විශ්වාස කළ හැකි අයුරින් විද්‍යාත්මක සාධකයන් අපාය පිළිබඳව සඳහන් වැකියන් හි අඩංගු කොට ඇත.

“කවුරුන් අපගේ සංඥාවන් (අල්කුර්ආනයේ ඉගැන්වීම්) ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේද ඇත්තෙන්ම (විනිශ්චය දිනයේදී) අපි ඔවුන්ව නිරයේ ගින්නට යවන්නෙමු. ඔවුන්ගේ සම (එම ගින්නෙන්) දැවී විනාශ වී යන සෑම විටම පිලිස්සීමේ වේදනාව

(නිරන්තරයෙන්) දැනීම සඳහා ඒ වෙනුවට අලුත් සමක් මාරු කරමින් සිටින්නෙමු. අල්ලාහ් අති බල සම්පන්නය. ප්‍රඥාවන්තය.” (4:56)

ඉහත අල් කර්ආන් වැකිය දැනුම් දෙන්නේ පිළිස්සීමේ වේදනාව දැනෙන්නේ සමෙන් බවය. ඉතා නූතන ශරීර ව්‍යුහ විද්‍යාත්මක (ANATOMY) සොයා ගැනීමක් නම් සමෙ හි වේදනා ග්‍රාහකයන් (Pain Receptors) ඇති බවත් සම සහමුලින්ම විනාශ වී ගියායින් පසු වේදනාව නොදැනෙන බවත්ය. ලෝක ප්‍රසිද්ධ ව්‍යුහ විද්‍යාඥයෙකු වූ තායිලන්තයේ වියැංමායි විශ්ව විද්‍යාලයේ මහාචාර්ය තගතත් තෙජසන් හට (Prof. Tagatat Tejesen) මෙම අල් කර්ආන් වැකිය මුස්ලිම් විද්‍යාඥයින් විසින් පෙන් වූ අවස්ථාවේදි අල් කර්ආනය අවුරුදු 1400 ක් පැරණි යැයි දැන ගත් විට මව්තයෙනුත් මව්තයට පත් විය. ඉතා නූතන විද්‍යාත්මක සොයා ගැනීමක් කෙසේ නම් අවුරුදු 1400කට පෙර අල් කර්ආනයට ඇතුළු විය හැකි වන්නේ දැයි ඔහු විසින් විමසා සිටින ලදී. අල් කර්ආනයේ ඓතිහාසික පසුබිම පැහැදිලි කිරීමෙන් පසු එහි ඉංග්‍රිසි පිටපතක් ලබා ගත් මෙම මහාචාර්ය වරයා අවුරුද්දක් මුළුල්ලේ අල් කර්ආනය හදාරා

සෞදි අරාබියේ රියාද් නුවර පවත්වනු ලැබූ අට වැනි වෛද්‍ය සම්මන්ත්‍රණයේදී ප්‍රසිද්ධියේම ඉස්ලාමය වැළඳ ගත්තේය. ඉස්ලාමය වැළඳ ගනිමින් එතුමා ප්‍රකාශ කළේ පාර භෞතික සාධක මෙවන් නූතන විද්‍යාත්මක සත්‍යයන් සමග මිනිසාගේ අවධානයට ඉදිරිපත් කිරීමෙන් එය විශ්වාස කිරීමට හා පිළිගැනීමට මිනිසාට පහසුවක් ඇති වන බවයි. එතුමා මෙම සම්මන්ත්‍රණයේදී කළ කථාව අදත් [youtube.com](https://www.youtube.com) වෙබ් අඩවියෙන් සැමට අසා ගන්නට හැකියාව ඇත. අප මෙම ලිපියෙන් සාකච්ඡා කළේ තර්කයට නූතන විද්‍යාවට බුද්ධියට හා විචාරයට පිළිගත හැකි අයුරින් මිනිසාගේ මරණින් මතු ජීවිතය පිළිබඳව විශ්වාස කිරීමට පාදක වන්නා වූ කරුණු ඔබගේ බුද්ධිමය අවධානය පිණිස ඉදිරිපත් කිරීමය. ඉන්ෂා අල්ලාහ්, තවත් කොටසක් ඉදිරි ලිපියකින් සාකච්ඡා කරන්නට අපේක්ෂා කරන්නෙමු.